Năm thứ tư — Số 1011

Mỗi số 0$06

Thứ sáu 10 Novembre 1933

HÃY DÙNG SỮA HIỆU

Đuốc nhà nam

Chủ-nhiệm: NGUYỄN-PHÁN-LONG

BÁO-QUÁN VÀ TÒA SOẠN

72 Rue Lagrandière — Dây thép nói số 0.09

Quản-lý: NGUYỄN-VĂN-SẮC

Giá báo

Một năm	13$00
Sáu tháng	7 00
Ba tháng	3 50
Mỗi tháng	1 20
Mỗi số	0 06

NÊN CHO LÍNH LÀNG LÊN SAIGON HỌC TRƯỜNG CẢNH - SÁT

Có giáo dục lính làng, thì mới bảo anh em thất-nghiệp về vườn sanh nhai nương náu được

Ta nên biết quan Tổng-đốc Krautheimer rất ghét mấy người lính nào làm quyền sát phép. Hồ, vậy bữa trước ngài đi ngồi ý công bằng trước mặt Hội-đồng Quản-hạt:

— Các ông thấy tôi lính nào làm quyền sát phép thì cứ nói rõ cho tôi nghe, đã tôi trừng trị, hoặc là cho họ vào trường cảnh-sát, để dạy dỗ phận sự cho chúng họ.

Nhơn nghe mấy lời của quan thì hiểu ta đã nói như thế, nên chi tôi có bài nghị-luận hôm nay.

Chắc độc giả còn nhớ trong một số báo gần đây, chúng tôi có thuật việc một cậu thiếu-niên ở Phú-Xuân chỉ vì cầm một tay trình giấy thế thân của mấy chú lính làng ký xem mà bị mấy chú lính chửi-rủa rồi trói lại dẫn cho đã thèm, đến khi quan chủ quận hay tin đều nơi điều tra, nghe thấy rõ là lời của mấy người lính.....

Cứ xem cái việc hùng hiếp của mấy chú lính làng Phú-xuân đó cũng đủ thấy rằng trong cái bang mang súng đeo súng, giữ trách nhiệm tuần-phòng ở thôn quê phần nhiều còn thiếu tư cách và giáo dục lắm. Trong ý họ bình như họ ỷ xá thành-thị, một mình một cõi, sẵn súng đeo và chút ít quyền hành trong tay, thì họ muốn làm ngang ấu hiếp gì cũng được, không kẻ pháp luật là gì hết.

Nói pháp luật là nói việc đó cho họ ở nơi thôn quê đồng bài mà quyền hành tuần phòng họ sẵm trong tay thì họ muốn làm gì đều ngay trái lẽ không được nhà pháp luật đâu có ở bên họ luôn mà hòng họ sợ.

Cũng những chú ở làng Phú-xuân, tôi thấy nhiều lắm khác cũng thế. Ta thử nghĩ Phú-Xuân là nơi không cách xa tỉnh thành bao nhiêu mà còn xảy ra được việc ỷ thế hiếp người như vậy thay, huống chi ở các làng xa xôi cách trở thì việc như đó thấy ở Phú-Xuân không mấy ngày là không có.

Thật chẳng quản hương thôn nào được mấy người lính tử tế đúng đắn thì đâu sự nhờ họ mà được yên ổn lắm đó. Hạng ấy cũng có nhưng mà hiếm. Còn thì phần nhiều là bọn hay ỷ thế làm càn, cậy quyền ăn hiếp người ta khó chịu quá.

Cái không-khí ở chốn thôn-quê rường rấy, số đi nặng nề khó chịu nguyên do chỉ bởi mấy chú lính làng không hiểu chức-trách quyền hạn của họ mà ra. Những người sanh-trưởng ở đồng-bài có lẽ hơi thấy chỗ khó chịu đó, cho bằng những người ở tỉnh thành mới vậy. Chúng ta ở tỉnh-thành đã quen sự trật-tự và sự lễ độ của mấy người chức-trách tuần cảnh đi rồi, chớ ra về thôn-quê thấy cái cử chỉ của ít nhiều chú lính làng thật tình chúng ta không sao chịu nổi.

Tôn kiểm duyệt bỏ

Lấn nay lính thành thất nghiệp kinh tế nguy nan có người xướng lên bảo anh em nên rủ nhau về vườn đi. Phải lắm, nhưng bởi thấy cái không khí ở chốn nhà quê rường rấy như thế kia nên chỉ có nhiều anh em ở tỉnh thành dẫn gặp hồi thất nghiệp không cơm ăn không nhà ở mà cũng không muốn trở về ở nhà quê nương náu với chú rẹ cô bác cô đành sống nơi Sài-gòn mà chịu lang thang vất vả. Họ chỉ sợ về vườn bị tạm ép chú lính làng khó chịu.

Không biết sao nhiều chú lính làng, nhiều người chức việc làng, hình như có cái ác cảm với bọn triều-niêu mình ở thành thị vậy. Cái hiệu tượng ấy tôi thấy lắm người phải đồng ý mà nói nhỏ với tôi. Họ vẫn nói rằng mấy cậu nhỏ ở tỉnh-thành về, ỷ bậc đã thấy và ý có hơn văn-minh mà ra ý khinh bỉ, cho nên họ ghét. Có ở một vài người trong bọn ta cũ chỉ phách lối với dân quê thật, thành ra họ yêu trí mà ghét lắm đó đâm. Bởi vậy có anh em thất nghiệp ở tỉnh về làng, là mấy chú lính đó hay kiếm cách dòm hành hạ, bề chơi cho bỏ ghét. Chuyện ở Phú-xuân không đưa giấy thân hai tay mà mấy chú lính làng đánh đập người ta, chính là do mấy cái tâm-lý kia mà ra đó. Sang những chốn thôn quê xuôi, cũng thấy có những chuyện chó chịu với mấy chú lính làng mấy nhiều. Như vậy mà bảo anh em thất nghiệp ở tỉnh nên quay về vườn thật là việc khó.

Bỏ, với những người ở tỉnh-thành vậy, là hạng người có biết chút ít pháp-luật, mà mấy chú lính làng còn làm ngang sánh sự với người ta như thế kia thay, rồi gì với dân dân nghèo nàn yếu-đuối ở chốn thôn quê, lại chỉ bọ cẳng cơ khinh coi rẻ, làm ác làm cáo.

Tôn kiểm duyệt bỏ

Giữa lúc nạn kinh-tế khủng-hoảng trong xứ càng ngày càng thêm trầm trọng, anh em thất-nghiệp tri-thức phải bị thất-nghiệp, không thể ở thành thị mà lang thang vất vả mãi được, người ta khuyên nên về vườn bỏ đi là phải, song muốn cho anh em thất-nghiệp ấy về vườn sanh-nhai cho được thì trông anh cầm quyền cũng nên làm sao tìm phương sửa đổi cái không-khí lộng nề ở thôn-quê đồng bài kia đi trước đã.

Cái việc mấy người lính đánh người bắt công trái phép ở Phú-xuân mới đó, nhà cầm-quyền trường nên đem ra trừng phạt kỷ-luật hiếp chúng để làm gương cho mấy chú lính ở các làng khác.

Kết-luận bài này tôi có ý trông mong nhà nước tỉnh cách nào để cho lính làng thay phiên nhau lên Saigon học-tập trong trường cảnh-sát của nhà nước đã lập ra đó ít lâu. Có vậy thì lính làng mới có giáo dục và hiểu rõ chức-trách quyền-hạn của họ đối với dân-chúng hương-thôn đâu đó cũng mà thôi, chớ không được quá. Nhà nước lập ra lớp dạy cảnh-sát, tôi ngưỡng phải; nhưng nhà nước đã có lòng dạy dỗ cho anh em lính tráng nên thành, thì cũng nên cần kíp dạy dỗ cho anh em lính làng nữa mới được.

H. T.

Chuyện thị-phi

Bài học dạy cụ lớn

Xã-hội mà thì, có nhiều người đang sống nhân-tâm, mà đã sửa sang lo lắng sự chết, tôi không biết tại sao họ có cái tâm-lý gì lạ vậy. Hạng nầy phần nhiều là những kẻ có chức-phận và có tiền của; họ lo lắng nhiều đến lúc xảy rất mộ đá, đã sắp đặt lấy chỗ nay mai chôn vùi thân xương tàn của họ.

Bỏ trong trong lúc nhắm chân bên biên-ngưỡng, ta sẽ thấy đi cũng mặc, người ta vậy đó, thế mà ở xứ mình lại có cái hạng chưa chi đã lo sắm chỗ chôn, ngày tắt kỳ cực hết sức.

Cái hạng lo chỗ chôn trước đó, hoặc bực quan sang, hoặc kẻ giàu lớn, tôi là hạng tiêu biểu trên trước xã-hội, mà đã làm việc như thế, cũng đáng trách lắm. Vì sự lo chết của hy đó có thể làm lợi mất cái tâm-lý kẻ sanh-tồn, tiêu-tuồi của người đương-chống đó.

Tôi đưỡng bao có cái lo lường như vậy. Ta đây là quan sang của chiến, ta xây cái sanh phần cho cai nghĩ lớp lắm đó lắm; cho ngày tắt-thân, mai sau người nào ngó thấy co-ngươi nầy chắc cũng phải nhớ lại danh vọng oai-thinh của ta nói trước.

Có lẽ bởi vậy nên tôi thấy, nhưnh ở người Bắc, có nhiều cụ lớn xây dựng những cái sanh-phần toàn bằng đá xanh, ở trên đất rộng, ngỏ quy-mô đồ sở nguy nga, lớn kiêm có mấy muốn đồng bạc.

Nếu thiết họ có cái tư-tưởng nhơn tôi đã đoán trên đây, thì tôi tốc hay lắm thương bao đại lắm. Phải chi sanh-thời họ có công nghiệp với xã-hội nhơn-quần, ít xác họ đâu có chôn ở dưới nấm đất đồ có sanh, hoàng-vui đều tuy, người sau cũng tìm cây vạch lá, tới thắp một vài nén nhang. Còn nếu sanh-thời họ là phường giàu ác tham-ô, thì phần-mộ họ đã tự xây lên kia có sơn ngọc phết vàng đi nữa, đôi sau cũng cái là ách cho trẻ bỏ đái lắt ai thèm đoái-hoài. Tiếc-thay xây tới 72 cái nghề-phần (mộ giả), mà bấu thế cũng xiêm đáo được nhơn xương của thằng giàu-bóng lắm đó.

Vì quan bảo-hộ nầy công-bằng ngay-thẳng, chỉ nghĩ lợi chác mừng cụ lớn, cũng cần - tất nước về mất - cụ lớn như vậy:

— Sanh nhiều của ngài đẹp thiết công trình tốn kém bơn một muôn bạc cũng đáng. Song trong làng chưa có một cái trường học hẳn hòi cho con em lớn lớn mà ngài bỏ tiền ra xây ngôi mộ sống như vậy, ngài cũng quá đáng. Phải chi ngài xả tiền chừng năm ba ngàn đồng cũng là tốt đẹp lắm rồi, còn dư sẽ tiền để rải mình trường cho dân làng, có phải là hòn-kích cho cả hương của mình hơn không?

Mấy lời cách nhơn đồng đình chép sẵn: cay như ớt chi công gió, nặng như chuông đồng nói đã nầy, làm cho cụ lớn ta điếng hồn tái mặt. Nương cỉ tình là những lời chi tình thật nghĩa, nếu cụ lớn còn có lương tâm, chắc cũng phải thâm-phục những lời dạy bảo rất thiết thật đó mà phục vị quan làng sa nói mấy lời ấy ngay trắng chí lý lắm. Phải nói ngay giữa vì như thế mới được.

Cuy-ước mấy tôi tưởng nên thoát ra đề cảnh linh những người xét lẽng vẽ việc rất mỗ đương mà của họ, là họ có biết say nghĩ, thì nên bớt ra ít nhiều trong khoản đó mà giúp vào những việc công-ích lợi dân. Bằng không thì đường có khoe khoang sắp đặt sự chết bằng cách xây mồ ở nước như thế, người ta cười cho.

NAM CHÚC

Vì giấy phép lộ-trường cho Annam thể có hai ông Pham-huy-Lục (Bắc-kỳ) và Trần-văn-Thuận (Cao-mên) ứng cử. Ông Lục lại nhượng bước để cho ông Thuận được 34 lá thăm đắc cử ông Lục 9 lá, ông Vinh 2 lá, một lá thăm trắng.

Trong kỳ thì ông Pal ip (Nam-kỳ) và ông Giao (Trung-kỳ).

Số 18414, xê-ri H. trúng 5 triệu quan

Số nhà nước (loterie national) đã xổ lý nhứt (*lère tranche*) hôn thứ tư 8 Novembre rồi

Số 18414 xê-ri H. trúng 5 triệu quan:

Những số nầy, mỗi số 1 trúng 1 triệu quan:

41286, 98488 xê-ri H 01003 M; 15387 O, 21521 E 63802 J 75572 O, 56018 S; 10141 K; 25657 B, 78143 T; 64659 O; 89844 A; 86932 N

Trong các xê-ri (2) số trúng) thì số 55.566 trúng được 500.000 quan.

Những số nào sau cùng chót có bốn số nầy 8806 trúng được 100.000 quan (200 số trúng).

Những số sau cùng chót có bốn số 1441 trúng được 50.000 quan (200 số trúng).

Những số sau cùng chót có ba số 042 trúng 10.000 quan (2.000 số trúng).

Những số sau cùng chót có 2 số 5 trúng 200 quan.

Người trúng số đốt đầu 5 triệu quan là anh thợ hớt tóc ở Tarascon. Được số trúng số, anh ta thăm nhiều.

SỐ MAI CÓ PHỤ-TRƯƠNG VĂN-CHƯƠNG

Nhớ đón xem

Cuộc bay bữa 12 Novembre có giúp cho nạn dân Trung-kỳ không?

Theo tin bảo đăng bữa qua ông Van den Born là một vị phi công tiền-bối trong hội *Aéro-Club* ở đây, có đăng lời bố hiệu với hội xin triện ra một khoản trong số thâu thập bữa 12 Nov. để giúp cho nạn-dân Trung-kỳ.

Ay thật là một cái ý-kiến hay cuộc bỏ rất trông mong hội Aéro-Club tân thành. Và nếu được vậy, chúng tôi rất trông mong bữa 12 Novembre đồng bào ta đi dự cho đông, vừa coi cuộc bay là có, vừa đóng góp vào việc từ thiện để cứu giúp đồng bào ta lang bơ vơ đói rét ở mấy tỉnh Phú-Yên, Bình-định và Quảng-ngãi.

THẢM CẢNH SAU TRẬN BÃO

HÌNH TRÊN: *Một con đường hư hại nhứt*
HÌNH GIỮA: *Một cái nhà sập tan nát*
HÌNH DƯỚI *Trước nhà hàng Morin*

Bổn-báo chủ - nhiệm trở về Saigon

Năm nay, các rạp hiệu Tây Nam ở Nam-kỳ đi ra Đại-hội-đồng thật là trắc trở gian nan vì trận bão hôm đầu tháng, làm cho đường bộ đường thủy đều mão nghẹt cả.

Có nhiều ông bữa nay mới tới Hanoi, thành ra bữa khai hội, ghế trống tới 2 chục trong số 51 ghế đại biểu.

Bổn báo chủ-nhiệm đi xe hơi ra dự hội đồng, chiều bữa 5 Nov. khi xe đi khỏi Tuy-hòa độ 12 cây số, đường bị nước ngập mênh mông nước sóp phơ cầm tay bánh không quen đường mà gặp lúc trời đã chiều tối, thành ra xe hơi bị sụp bánh mé đường cái thì ấu chút nữa thì lăn xuống ruộng sâu 2 thước nước.

Bổn báo chủ nhiệm và ông phó Bảy ngồi trong xe, may sao mấy cha bước ra không thì đã xuống ruộng rồi. Vì trận nầy mà xe hư và đồ hành trang y phục ướt hết. Ông phó Bảy đi ghé xe hơi của trường toà Cocogne để ra Hanoi còn bổn báo chủ-nhiệm phải trở về Saigon, tự nơi hồi 9 giờ sáng hôm qua.

Nhơn vì hội đồng đã khai hội từ bữa 7, mà 12 lới cây mới có ấn biển ra Bắc, nên đi thì 16 mới tới nơi. Vậy thì trễ rồi, nên chi bổn-báo chủ nhiệm không ra Bắc được nữa, đã đánh giấy thép ra báo tin cho quan Toàn-quyền kiêm đặc-biệt khác rồi.

ĐẠI-HỘI-ĐỒNG KINH-TẾ VÀ LÝ-TÀI ĐÔNG-DƯƠNG

ĐẠI-LÝ BÀI DIỄN-VĂN KHAI-MẠC CỦA QUAN TOÀN-QUYỀN

Trận bão ở Qui-nhơn vừa rồi không những gây ra nhiều tai hại ở vùng đó mà thôi, mà còn làm cho Đại-Hội-đồng kinh-tế và lý-tài năm nay phải nhóm trễ hết 24 giờ đồng hồ. Nghĩa là hoãn lại đến chiều bữa 8 Novembre, chớ các đại-biểu tới đủ mới nhóm.

Đúng 3 giờ chiều, Hội-đồng khai mạc, quan toàn-quyền chiếu theo lệ thường, đọc một bài diễn-văn, bày tỏ tình hình của Đông-dương trong năm.

Nạn hàng khoáng

Trong bài diễn-văn, quan Toàn quyền tuyên bố rằng Đông-dương chịu ảnh hưởng của nạn kinh tế thế giới. Nhưng phải biết rằng Đông dương được phồn thạnh là chỉ nhờ nông nghiệp ở Nam-kỳ không mà thôi.

« *Nạn khủng hoảng mê nông nghiệp Nam-kỳ chịu thiệt hại đó, có ảnh hưởng thiệt thòi lớn cho nền kinh tế và các công nhơn chung cả Đông-dương ngày.* »

Ngỏ ý bằng lòng

Tôn kiểm duyệt bỏ

Ngài bằng lòng vì số gạo xuất-cảng ấy làm lời nhiều. Nhưng ngài lấy bỏ số xuất-sản trong xứ bị đọng lại nhiều, và có đem những con số ra làm ngày bày ra Nam kỳ và Cao-mên, v. v.; Tại sao Đông dương nghèo?

Xét dân chánh-sách kinh-tế của chánh-phủ Đông-dương, ngài nói Đông-dương gánh lấy sự nặng khốn khổ về sự thiếu hụt tiền bạc và nhứt là chịu thiệt-hại về vấn đề quan thuế, vì việc sẩy-ý đây không được thi hành do theo sự cần dùng riêng của thuộc địa.

Không giúp, các nhà trồng cao su nữa

Nói tới tình-hình các nhà trồng cao su ở Nam-kỳ, quan toàn quyền nói kể từ năm 1935 về sau những số cao su mới lập không được cứu giúp nữa.

Cho vay có thể chưn ruộng đất

Nói về cuộc cho vay có thể chưn ruộng đất nhà cửa, ngài có nhắc lại cái bản thảo lập sở Địa-ốc ngân hàng do nhà nước đề định. Có như bản thảo đó thì sở nầy sẽ có đặc quyền của nhà nước cho, chứng đó các hội sản của người Âu-châu cho vay có thể chưn sẽ nhập chung với cơ quan nói đây.

Nên thương-mãi?

Đến việc quan hệ là cứu giúp nền thương mãi trong xứ, thì trong bài diễn-văn các ngài không khoáng sáo đề động đến. Nghĩa là ngài không bàn bạc ra sao cả.

Ngài chỉ tuyên bố rằng chỉ một mình mấy nhà bàng có thể tăng ý liệu định những phương pháp giải quyết cái nguy cuộc đó thôi.

Không được tự-trị

Vấn đề quan thuế, ngài quả-quyết không thể nào Đông-dương xin được mãn-quốc cho tách rẫn ra, để tự liệu lấy được. Có đều ngài nhứt nhận việc duyệt định quan thuế là sự cần-ích nhứt là để đối phó với Thu.

Tiền vay để làm gì?

Còn việc chấn-chỉnh nền kinh tế thuộc-địa?

Quan Toàn-quyền có kể ra những công việc cần thiết hành và hão những công việc ấy sẽ lấy mấy số tiền quốc trái đúng. Ấy là ngài nói về hai xứ Trung Bắc, còn xứ Nam-kỳ nhà nước định chấn chỉnh ra sao, không nghe nói tới.

Công nhơn khuyết

Bây tổ tình-hình lý-tài, ngài nhìn nhận rằng từ ba năm nay, công-nhơn toàn cõi bị khiếm khuyết nhiều lắm.

Có nhìn mấy con số đưới đây thì rõ:

Năm 1931, 11 triệu 154.954$; năm 1932 14, triệu; và năm 1933 chưa gì đã thấy thiếu 5 triệu đồng rồi.

Những cái tổ trống lớn ở tỉnh nông-nhơn như thế, là do số thương-chánh, sở bưu-phẩm và bưu-điện tuần huề lợi về ít lắm.

Tiết kiệm! Tiết kiệm!

Lo trám mấy lỗ trống ấy, để tránh sự khiếm khuyết nữa, quan Toàn-quyền tính sẽ bớt sự chi-phí thêm.

Chánh-sách nầy cần bỏ đi nhiều công sở, hoặc phải bớt số người làm trong nhiều ngạch nữa.

Khuyên dân rán lo đóng thuế

Trước khi đọt bài diễn-văn, ngài nói rằng nhơn dân đóng trước tình hình khó khăn của nhà nước như vậy, nên lo nạp thuế cho đầu đủ.

Tôn kiểm duyệt bỏ

(*Coi qua trương 5*)

Dương-quang-Nhiều bị 10 tháng tù

Chưởng tên Dương-quang-Nhiều lập một sở làm quản-cáo và xuất bản sách, rồi gạt người ở lâm bài đông tiền thế chưn, bị bắt hồm tuần rồi, hồn độc-giả còn nhớ?

Sớm mai hôm qua tòa tiểu hình đã đem Dương-quang-Nhiều ra xét xử.

Trạng-sư Dương-văn-Giáo bào chữa cho Nhiều, nhưng tên vẫn sĩ gia đình, và tên lường-gạt ấy bị tòa kêu án 10 tháng tù.

-Một anh bị tình nương gạt gẫm bèn phân thây người yêu của mình

Báo *China Boening Post* có thuật chuyện tên Hồ-phụng-Tường ở Tô-châu (bên Tàu) một mình tới năm vợ.

Như vậy, Hồ cũng chưa lấy làm thoả chí, còn đi chơi mèo mỡ với những đàn bà con gái ở gần với nhà vs. Trong đám tình-nương của va, có một người con gái đẹp lắm, tên là Hà-trường-Lệ.

Người ta nói hồ có nhan sắc thì không mấy ai có đức hạnh vẹn toàn, bởi vậy Hà nhiều phen gạt gẫm cậu Hồ, làm cho cậu ta ăn sầu nuốt thảm luôn. Hồ cầm tức quá, thế quyết ra tay sửa phạt con tiện-nữ của mình cho kỳ được mới nghe.

Một hôm Hồ gặp nàng Hà ở nhà một mình, bèn nhảy bổ lại chém nàng. Đoạn Hồ xảo tay, lấy vũ, mổ bụng, chặt chơn, phân thây nàng ra từ đoạn.

Xong rồi tìm đào tẩu, bỏ nàng con vợ và đàm tình nương ở lại bơ-vơ.

Giữa nhà hàng Morin

Bữa trước bổn-báo đã đăng tin nói nạn bão ở mấy tỉnh trung-trung xứ Trung-kỳ, riêng miệt Quy-nhơn có chừng 200 người chết; nay lại được tin nói 5 miệt Sông-cầu có lối 100 người chết.

Còn số người bị thương ở mấy miền bị bão, có tới mấy ngàn người, chớ không phải ít.

Sự thiệt hại bị bão ra sao, số bỏ nhà chuyên-trách điều-tra, chắc bây giờ chưa biết rõ được.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Ven Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

Huyết Trung Bửu

Của nhà thuốc ĐẠI-QUANG bào-chế ai cũng công nhận là một thứ thuốc *Bổ thận ích-huyết*. Như thân thể hư nhược, tinh-thần suy kém, ốm yếu da vàng, ăn uống không đặng, và đờn bà đường kinh không đúng, nếu dùng thuốc nầy công-hiệu rất mau.

ĐẠI QUANG DƯỢC-PHÒNG
27 Boulevard Tổng-đốc-Phương -:- CHOLON
TÉLÉPHONE: N° 19

Bổn hiệu có một cái xe hiệu Peugeot muốn bán giá 200$00

Dainan-Koosi

NHẬP CẢNG XUẤT-CẢNG
KHO THỨ BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

ở tại Chợ-mới Saigon số 46, đường Viénot (GIÂY THÉP NÓI SỐ 448)

Bổn hãng xin cô lời cho qui ông và qui bà hay, hễ tiền nầy có chỗ quá.

ĐỒ KIỂU : nhiều thứ lộ đã xin chọn thì thì Hãy theo kiểu vở *Giang Tây* làm ra đẹp ý với nữ ở bên đó, mà lại thứ nhứt là nước men cang nhỏ lắm, cang xin Ngài ra mua cũng làm mình hàng là, chẳng cần phải qua trường cho lắm lôi, những nhà Đại ký có buôn bán vô bổn hãng đều làm chứng cho.

Đồ toàn tốt lại rẻ hơn các nơi.

Tổng bán ly số 20 đường Chaignoeau

Chủ nhơn : M MATUSITA

AI CÓ MÁY HAT ?

Xin hãy ý !

Trật 15 năm. Bổn hiệu chuyên môn nghề sửa máy hát và các thứ đàn mandoline sửa máy hát và đàn tại bổn hiệu là một điều lợi cho qui ngài. Bổn-hiệu xin bảo lảnh đúng ! tháng nầu những mẻ đồ sửa cỡ au quặc đức giấy thiếu. Bổn hiệu xin sửa thường lại cho qui ngài không tin tiền. Qui ngài ở Saigon Cholon Giadinh có cần đường sửa máy hát xin gởi thơ cho hay, sẽ có thợ tại nhà qui ngài mà lảnh sửa. ở tỉnchnh gởi máy sửa không tính tiền gởi máy portatif cũ rách lớp tại tính vì như máy mới. Bàn đồ thứ máy hát và đĩa hát mới năm 1933, nhứt là đĩa đờn bầu (Tức là đờn độc quyền) hay vô song. Bán cho hàng máy portatif PALMA cần chủ X. diamètre 32x40x16 giá thật, số 16$ mà thôi.

Lê VĂN TÀI dispensier et phonographe
đường Chaigneau, Saigon

Thơ tín

độc-giả nên coi cho biết

Le 26 10.33. — *Tôi nhờ xem bản thầy các quan đầu là hàng trí thông như ông Đỗ văn-Toàn thư kỳ phòng nhà Xum Kỳ Sonl phố, ông Nguyễn-bá Hồ đốc học trường Lai Vung và ông Nguyễn ngọc Hiền điền chủ ông hội đồng Caolanh Sadec, giới thiệu thuốc Hiến kinh Bạch đai tiêu Ông Tiên hết sức hay, đàn bà con gái ra huyết trắng đều đã, khi nhiều khi ít, bầm đen vàng vợt, trắng đục có đầy có nhẹ lâu năm thế mầy đàng cũng hết bịnh (qui bà trên đây nhờ dùng thuốc nầy mà đức bịnh, mạnh người trở nên tốt)*

Thật ý như thế quan cảm, vợ tôi dùng mới mấy gói bịnh 10 phần bớt 7, 8 và mấy đêu nhỏ tôi thường hay đau bụng nước đa vàng, con mất trăm lo ngủ rịn mỗi hồi trăng, muốn có ban trải nắng ngày đêm cũng nhờ dùng 3 gói thuốc Thái-nhiệt tân hiệu Ông Tiên cần ông, nay ban trải trở ra hết. Xin ông gởi C. Ít cho tôi 10 gói nữa với 1 lố thuốc Bạch đới cho vợ tôi dùng đều bịnh. Cám ơn.

NGUYỄN-VĂN TÂN
Electricien C. des Eaux P. Bình

Có bán lẻ các ga xe điện, Văn-vô-Văn Mytho. Nguyễn-ngọc-Thái Bạch-giá Nguyễn-bá Nũng Bạchlieu, Bảy Cần chợ Kỳ-Sơn Tânan, và hãng cũ Đông-Pháp.

Trở bán thêm nhiều tại :
Mme NGUYỄN-THỊ-LINH
Y dược -:- CHOLON

Nota : Hỏi thăm đều chỉ: Vô Nhà thuốc Ông-Tiên Phú-nhuận-Saigon.

Cũng độc giả mua báo tạp chí

Nhứt bản tạp chí in số đầu 5000 quyển bán hơn nay đã hết, chúng tôi xin muốn ngàn cầm tự lòng chiếu cố của chư qui độc giả và mong chư qui độc giả xem sổ nhi đang thấy rõ ràng đều coi làm của gở Thích-ca.

Từ số 3 sắp sau chúng sẽ đăng những bài luận về Thượng-đế (thượng-nhơn duyên) chúng tôi sẽ chỉ những chỗ nhơ mà chúng tôi trong ràng sai lầm, không hợp với chánh lý ở trong thuyết đó

Chúng tôi sẽ cắt nghĩa vì làm cho trong kinh phật có những chỗ phản đối với nhau. Nếu chúng tôi không có đủ bằng cớ cắn trong tay thì làm sao dám bàn đến mấy vấn-đề thuộc về triết lý cao cả đạo Phật.

Xin thiện nam tính nữ và chư tăng thiện đức vui lòng xem trong 10 số đầu thì sẽ thấy đạo Phật thanh xuân khác với đạo Phật đời nay một tuổi một vực. ( )

Giá mỗi số 0$25. Sáu tháng 12 số giá 1350, một năm 24 số giá 2250. Mua báo xin do nơi Nguyễn Văn Lương bưu-tín postale n° 63 Saigon. Toà soạn 27 rue Verdun Saigon.

Chỉ tốn **0,50** mà chụp được 6 tấm hình MIGNONNETTES VÀ 3$ 1 tấm AGRANDISSEMENT 30×40

GIÁ ĐẶC BIỆT

MODERN-PHOTO
N°1 place Théâtre
TEL. 874 SAIGON

Tin trong nước

Saigon

Tại tòa thượng-thẩm
Vụ xe autobus cán M. Chevalier

Xe M. Chevalier cỡi xe máy đâu bị xe autobus cán tại góc đường Mac mahon và Espagne cách nay mấy tháng, làm M. Chevalier phải nằm nhà thương lâu ngày và mất chỗ làm.

Hôm trước tòa tiểu hình đã đem vụ nầy ra xử. Theo ý bẩm của nhà chuyên môn, thì lỗi cũng tại xe autobus do tên Nguyễn-văn-Lê cầm tay bánh mà cũng lỗi tại M. Chevalier nữa, nên phạt Nguyễn-văn-Lê 100 đồng và cho M. Chevalier 700 đồng.

Nguyễn-văn-Lê ức lắm vì bản-án nầu có lỗi, có sức mình bị nhà nước trừng phạt.

Hôm qua tòa thượng thẩm đem vụ nầy ra xử lại.

Trang sư Thân bào chữa cho Nguyễn-văn-Lê ông trách M. Chevalier sao không bắt cọc mà thôi là chỗ hai bên không thấy nhau rõ, như chỗ tay ra vô vẫy, bà lại sao không coi chừng về phía tay mặt mình mà lại ca cho quanh đai cho xảy ra nạn.

Tòa vào trong đến 20 phút mới ra tòa nhận lý thuyết trên hình hai bên đều có lỗi là dùng nhưng lỗi về Nguyễn-văn-Lê nặng hơn nên xử cho M. Chevalier được 1500 đồng thiệt hại.

■■

Uống thuốc độc tự vận

Đêm 6 rạng ngày 7 Novembre vừa rồi có một người đàn bà làm thợ may, tên Nguyễn-thị-Nam, 24 tuổi, chủ ở đường Paul Blanchy uống thuốc phiện hòa với rượu mà tự vận. Nhưng may có người thấy liền chở nang vào nhà thương thì cứu chữa, bịnh tình xem cũng không lấy làm nặng lắm.

■■

Một sóng đề bị bắt

Trưa hôm qua, hồi 11 giờ sở tuần cảnh bắt được một sóng xổ đề cu-di ở đường d'Ayot. Bọn bị bắt rất đông, linh chở đầy một xe về bót.

Có lẽ bữa nay sở tuần cảnh đã giải vụ nầy về tòa rồi.

Hãng Bainier bị trộm

Trưa hôm kia, hãng xe hơi Bainier bị mất trộm lối 80 đến 100 đồng.

Tin nầy sở tuần-cảnh quận nhứt chưa chịu cho các báo rõ tin tức, có lẽ là sợ làm trắc trở trong cuộc điều tra.

Nhưng theo tin người ta thì có lẽ là lúc mãng giờ làm việc trưa, ai nấy kéo ra vẻ hết, chỉ có một tên thợ mác kia lỗn ở lại trong, quy gian khậy lấy, cứ đóng cửa nhốt nó lại. Rồi đó nó phá tủ kết lấy lối 100$.

Xét cũ hãng đến làm việc mới hay chỉ có nhẹ sở tuần cảnh dễ tra giám.

●●

Luc-Tinh

GOCONG

Phương thuốc trị bịnh rắn cắn rất thần hiệu

Nếu ai rủi bị rắn cắn, thì hãy dùng bài thuốc dưới đây để chữa lấy thì trừ được ngay. Song phải coi bịnh nhẹ nặng.

Nắm ngọn tóc mượn kéo mà cắt vứng.

Xách ng con mắt thầy gần mình bị rắn.

Thầy ngoài da đã ... gần rã hết.

Nếu có đủ 3 điều nầy thì phải chữa, ... như không thì mau mau ... thuốc bắc.

Hàng hoàng 5 su — Bạch chỉ 2 su. — Nguyên hồi mẫu 3 su — Ngũ linh chi 5 su. — Bạch phấn 1 su.

Cả mấy món tán chung, cho người uống, chừng 3 muỗng (cà-phê) và lấy một muỗng xức với nước miếng đắp chỗ cắn rắn cắn thì thấy có hiệu quả liền. Như người nào không uống thuốc bột được, hãy lấy thuốc hòa với nước trà hay là nước lạnh, chất nước trong cho uống.

Bài thuốc nầy cho nhiều bịnh rồi, có kết quả mỹ mãng.

Ng-trọng-Kính
Kiến-phước

■■

BENTRE

Dân làng Tiên-Long than phiền

Nhơn dân làng Tiên-Long thuộc tổng Bảo-đức, nhứt là hạng nghèo đến hôm nay mới chạy ra số tiền đi đóng thuế.

Ấy cũng nhờ ông cò và linh ruồng xét gắc lắm họ mới chạy ngược lo xuôi. Thế mà đến khi có số tiền để đóng thuế thì đi kiếm thôn trưởng muốn rã gió chẳng hề thấy ở tại nhà việc hay ở tại nhà bảo hạn bọn dân nghèo đi đóng thuế đi đi về về năm bảy ngày cũng đóng chưa xong cái bài chỉ.

Thôn trưởng đương niên làng Tiên Long đi đâu ? Bây lo cầu hỏi mà dân ở đó muốn biết.

Tòa kiểm duyệt bỏ

●●

Chú Huê Vinh vớ tin nầy ở đâu

Zan Báo số 12 và Hoàn-cầu Tân-văn số 10 có một cái thời sự, đều đồn Huê Vinh nào đó viết bài cho hay rằng : Tại làng châu Hoa ấp châu thới tổng Bảo-lộc, vợ vị hương chủ đương niên bị ăn trộm đánh một cây mà bỏ mạng.

Ở đâu cái chuyện nầy có vậy. Rõ thật là bướng. Hương chủ đương niên làng Châu Hòa có nhà ở ấp Châu thới M. Nguyễn văn Mẹo, vẫn là bạn quen của đứa kẻ tên sau đây ; mà vợ ta người đã đau mà thát hơn 7 năm rồi, vậy thời còn vợ nào nữa cho ăn trộm đánh chết ? Người ta còn ở gần kia mà.

Chú lấy tin nầy ở đâu vậy chú Huê Vinh ?

Kiêu-văn

■■

MYHTO

Ăn trộm ban ngày giữa châu-thành

Mấy lác nay ở Mytho trộm cướp nhiều quá, chúng nó giám làm ăn ngay giữa châu thành lận.

Như hôm vừa rồi, tên cu-li nhà thương ở Mytho tên Phạm-văn-Xuân đi làm, vợ đi chợ. Bọn bất lương biết nhà ấy không người, phá cửa vô rồi phá luôn cái học tủ thờ lấy tám thâu hết đồ đạc quần áo xuân cũng đã đành được 35 đồng cắt trong đó cũng bị mất luôn.

Số Tương-tế

1 số độc đắc trúng	10 000$
1 số trúng	5,000
1 số trúng	3,000
2 số trúng 200$	— 4,000
5 số trúng 1000	— 5,000
8 số trúng 500	— 4,000
10 số trúng 200	— 2,000
70 số trúng 100	— 7,000
98 số trúng	40.00 $

Mỗi số giá là 1$00
NGÀY MỞ SỐ
11 février 1933

Mua gấp số Xum gần mua lắt và thêm (Số tiền recommandé cho)
Madame Nguyễn - thị - Truyền.
103 rue d'Espagne Saigon

Mới ra đời, mà thiệt hay !

Bốn trong mình ăn ngủ không được vì bị ngứa ngáy cùng ốm mốc đã dưng ở ở, mất ngủ đã các chứng bịnh nầu Phu Nữ. Không thuốc đã thấy, tiêu hết, tôi mua mất năm tiền 8 trăm. Ba tháng sau, nhờ thuốc «Tiêu đàm tiêu được» Phụ và Phụ-nữ bổ thọ tuổi Được của M. Nguyễn-văn-Ngỡ Đốc-học Mytho tôi được lành mạnh tươi tắng như lúc còn xuân. Ăn ngon ngủ khoẻ, cân thêm được 10 kilos. — Người quen của tôi ở chợ Thực Nhiên, tên Nguyễn-thị-Giác, đau từ cung mấy năm đi nhà thương mấy lần không giảm, biểu mổ ; người sự vô nhà thờ nay chết ; may nhờ cũng 2 thứ thuốc nầy của tôi hưởng sanh.

Thiệt hai mươi bốn được của nước anh, nên tôi mới đem chỉ cho chị em Phụ Nữ chẳng không nhọng tiền và cũng không mất công uống thuốc, lại ít tốn bao.

Madame PHÙ MIÊN à Mytho

10 TẤM HÌNH mà có 2$80

Những ai muốn có hình nhỏ, kiểu như con cái gần thơ, thì cứ gởi lại cho bổn-hiệu một tấm hình cỡ nào cũng được, hoặc là hình vẽ rồi, hoặc là hình chụp rồi, hoặc hình đã làm bức rồi. Bổn hiệu sẽ rọi ra 100 tấm hình giống tạc, nhỏ xíu có thơ, mà rõ ràng, có rằng cưa và ba keo phía sau cần để cho qui khách thì trở lại y nguyên không động phạm tới.

Kiểu hình cỡ có thơ (poscédé Photex) đây là một cách gian tiện để cho người ta biết mình. Cứ lấy hình ấy dán trên giấy viết thơ, hoặc ở bì thơ, hoặc trên cách bao trong tập hình cũng đi vừa, vừa.

CHỤP CỔ TRẬU
PHOTO RADAL
4 đường Gallieni, số 110-112
SAIGON

MỚI LẠI

Laine thêu máy hiệu EVA và các thứ laine thêu tay đủ các màu. — Chỉ thêu máy và chỉ may đủ các màu : Ni đen may áo dài và đồ bận mùa lạnh cho trẻ em.

Hiệu MỸ-LỢI
46, Rue Vannier -:- Saigon

CABINET DENTAIRE
MADAME
Hameau - Corbineau et P. E. Voisce
de 7 à 12 de 2 1/2 à 7
164 rue Pellerin Tél. 944

Lê-văn Vinh

Diplômé de l'Ecole Nationale d'horlogerie de BESANÇON
76 rue d'Espagne
SAIGON
ANGLE CATINAT

Sửa đồ hiệu đồng hồ nhỏ lớn và các thứ máy nhỏ như là :
(Compteur-kilométrique, máy hát, máy đánh chữ, máy chụp hình vân, vân..

PHÒNG KHÁN BỆNH

của ông thầy Thầy-Thuốc *Nguyễn hữu-Thí*, từng sự các nhà Dưỡng-Bệnh Đông-Pháp đã hơn 12 năm, đã mở tại :
Boulevard Galliéni N° 1, Choquan
Kể từ 1er Novembre 1933. (Gare Nancy)
Khán bệnh, sáng 7 giờ tới 10 giờ
Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ
Rước tới nhà khán bệnh giờ nào cũng được.

VIỆT-NAM CÔNG TY BẢO HIỂM XE HƠI

Công-ty nặc danh vốn 200.00 đồng
Hội-quán : *56 đường Pellerin, Saigon*
Tên giây thép : ASSURANA
Giây thép nói : 748

1° Giá tiền bảo kê rẻ hơn các hãng khác (trả làm 4 kỳ được, mỗi kỳ một phần tư)
2° Khi rủi ro bồi thường mau mắn và lo đủ mọi việc cho chủ xe khỏi nhọc lòng

Lời rao vặt

PHỐ

Bán gấp lại cửa cái vì cần số gia thiệt rẻ, từ 10 $ cấp lên. Xin đọc nơi nhà bội Vạn-quốc Tiết-kiệm số 29, đường Chaignoeau Saigon.

VÌ GẤP PHI

Nên bán một chiếc xe hiệu Torpédo Unic 7 chỗ ngồi mới tốt lắm, giá thật rẻ.
Đọc nơi số 110 rue Catinat

MUỐN BÁN

Một chiếc Delahaye số trên 5000, 5 chỗ ngồi, mới mà chạy tốt lắm, giá thật rẻ
Đọc nơi báo quán

VÌ DƯ DÙNG

Nên bán một cái hàng gằng (séparateur) 36 lỗ hiệu Douglas gần mới, cối cắt, bạc đạn và arbre 70 m/m.
Đọc nơi R. N. 166 quai de Choquan Cholon

Hãy tin cậy nhà đóng sách P. Nguyễn-v-Châu

Số 16 Boulevard Galliéni, gần ga d'Arras là tiệm đóng sách kỹ lưỡng tốt đẹp và giá rẻ nhứt ở Saigon.
Ở đó cũng có làm hộp giấy nữa.

Ecole Centrale des Commerces (Directeur : Trần-mạnh Nhẫn) 97 Rue Vassoigne (Tâu-định) dạy cho khoa về thương nghiệp rất tinh giỏi.

Mẹ không bịnh sanh con được sức khoẻ

Ai cũng muốn sanh con cho được ăn khoẻ, khiến thì được : nhưng phải biết rằng « mẹ không bịnh sanh con được sức khoẻ ».

Nhiều có huyết không được tốt, kinh nguyệt không đều, khi trễ, khi sớm, tháng có, tháng không, huyết ra đen bầm, hay là có huyết trắng.

Gặp các chứng kỳ trước hết phải bổ huyết điều kinh : các cô hay thì tới thành thật của tôi viết thơ cho nhà thuốc Annam Lợi sanh Đường 371 đường Paul Blanchy Tân-định Saigon mua thuốc « Điều kinh hoàn » pha bán tay mỗi hộp 1$00 sẽ dùng thử thì các cô sẽ được cái lòng.

Có bán tại Nguyễn thị-Linh số Bazar Bình-hòa Long trong chợ Saigon.

ĐẠI-BỔ TINH-THẦN

Mấy người làm việc quá nhọc nhằn hao tổn tinh thần, tay chân bết hoài trí não kém đều, không muốn làm việc, tại hay quên. Nên dùng thuốc Đại bổ tinh chấu cũng các hiệu Lợi-sanh-Đường.

Thuốc nầy sức hay dùng rồi sẽ biết, Bách ông, đàn bà đều dùng đáng, hiệu hộp 1$00.

LABORATOIRE RATIONNEL DE PROTHÈSE DENTAIRE
Nhan-văn-Nhiều
DENTISTE
Spécialiste des maladies de dent
Chuyên trị răng đau, trồng răng theo hiệu học
Trị hết đau bao vàng 5$00.
Răng trồng tốt nhứt 5 00.
Răng vàng đặt 10 00.
Răng cốt (pivot) 10 00.
Răng trám 5 00.
Học sanh tin giả riêng :
Sáng mai 8 giờ tới 12 giờ
Chiều » » 8 giờ
90 Boulevard Bonnard 88
Gần nhà Khánh-hội SAIGON

Nhà hàng Bánh Tây
Nguyễn-văn-Đắc
173-175 Rue d'Espagne
MỞ THÊM HÀNG
CƠM ANNAM có nhiều món ăn thật tinh khiết !!
Giá rẻ hơn các nơi
Có phòng ăn đặc biệt ở trên lầu cho gia quyến

CỦA ĐƯỚC-NHA-NAM

TÌNH NGAY LÝ GIAN

TRINH - THÁM TIỂU - THUYẾT

TRỌNG NHƠN DỊCH-THUẬT

CHƯƠNG THỨ MƯỜI BẢY

= Không lý nào Lộ-Châu lại nhẫn tâm dần thế. Ta quên biết nó có trên mười năm nay, ta vẫn biết nó tánh tình cang trực hiền lương, thảng ngày chỉ biết có học việc mà thôi : là là ở chi hiếu với mẹ và tánh ra làm lụng. Vì vậy ta thương nó như con ruột lại lâu chục ngôn giao gin tái cho nó thừa hưởng khi ta nhắm mắt rồi kia. Ôi, cái nghề trinh thám nầy rất là khó khăn phi ý phức. Ta vì mê nó mà phải làm cho lên thợ may kia gần phải rụng đầu. Mới đây ta hai Mã-công rủ bi tội oan con giàn trong khám, giờ ta còn muốn nghi oan cho Lộ-Châu nữa sao ? Thiệt rõ trêu thay cái nghề trinh thám !

Lão Bản vừa chạy u về nhà vừa suy nghĩ như vậy, cái tình thương mến của lão ta đối với Lộ Châu thuở nầy vẫn nồng nàn ở phổ tôi nữa sao ?

Mạnh-Tân gật đầu mà bộ không được bằng lòng với cái câu hỏi ấy. Lão Bản lại càng cất cớ hỏi tiếp :

— Chớ ông muốn cất họng ai ở phổ tôi vậy ?

— Tôi nào cất họng ai đâu ! Đành rằng tôi cho vay ăn lời chứ cũng biết thương người nghèo túng hỏi mượn với tôi luôn. Không tin ông hỏi thử quan trạng sư thanh niên ở phổ ông thì rõ. Tôi nhơn tay cho thân chủ tôi luôn luôn mà.

Lão Bản nghe Mạnh Tân nói vậy lấy làm lạ. Lẽ nào Lộ Châu mà thiếu nợ ? Nghĩ tới đây lão lại nhớ đến số bạc mươi lăm ngàn quan của lão đã đưa cho Lộ-Châu. Lão tự hỏi tiền ấy Lộ Châu để làm chi mà còn vay bờ Mạnh Tân nữa ? Muốn biết cho rõ công chuyện ra sao, lão bèn nói nhỏng hỉnh cho Mạnh Tân :

— Phải, trưởng lão ai chớ Lộ-Châu tôi hết lắm. Ông xài tiền huy hoác ăm mà

Tánh Mạnh Tân vốn hay bình vực thân chủ của mình, cho nên vừa nghe lão Bản nói vậy, ông ta cãi rằng :

— Không phải Lộ Châu ăn xài huy hoác đâu, ông ta số dĩ thiếu nợ là tại con mèo của ông ta phá tăng lắm kia.

Lão Bản càng ngạc nhiên hơn nữa. Ủa, Lộ Châu có mèo xài phá dữ lắm sao ? Thế mà thuở nay lão ta lầm tưởng rằng Lộ-Châu là một bực thanh niên rất đáng đàng, không bao giờ làm việc lén lút như vậy. Tuy lấy làm lạ chớ lão cũng lấm tưởng điềm-tĩnh như thường. sự Mạnh Tân bắt được mà nghi nan rồi không nói tới nữa cho mình nghe. Lão lại nói gạy cho Mạnh Tân khai hết công việc ra.

— Việc đó, nội xóm nầy ai mà không biết, Con trai mới lớn lên chơi bời mèo chó là lẽ thường. Tôi tưởng lại Lộ-Châu tốn với mèo một năm có là bao nhiêu đâu ?

— Thiệt tình, bao nhiêu thì không biết chắc, có đều tôi rõ chắc rằng trong bốn năm nay, con mèo của Lộ-C âu cao ông ta ít nào cũng là năm chục muôn quan.

— Năm chục muôn quan mà tới năm chục muôn quan ! Ghê chưa ? Lão Bản nghe nói Lộ Châu tốn bao với mèo đến số bạc ấy thì chán ván như bị bịa sáng vào đầu. Lão ta cố gượng lắm lỉnh nói rằng :

— Năm chục muôn quan tức là nửa triệu. Thiệt cũng là nhiều-nhiều lắm phải chơi sao. Xài phí như vậy là nhờ Lộ-Châu có tử-sản nhiều mới chịu nổi.

Mạnh Tân rùng vai đáp :

— Đâu phải vậy. Lộ Châu gần mướn tân gia bại sản kia lận. Nhưng ông ta thiếu tiền bao nhiêu, tôi cũng chẳng nao. Ông ta lanh xão lắm, rồi đây sẽ cưới vợ giàu, thiếu chi tiền mà lo. Thôi, xin Mạnh-Tân chẳng rồi bước ra nói chỉ còn một mình lão Bản đứng trong trời trồng. Lão ta trong trí ngẩn ngơ, tự nghĩ nếu thiệt như lời Mạnh-Tân nói, thì Lộ-Châu là kẻ khả nghi lắm. Tuy nghĩ thì nghĩ vậy chớ lão vẫn thương mến Lộ-Châu thái quá mà không chịu tin lời Mạnh Tân nói. Lão bèn rằng :

= CÒN NỮA =

Đàn bà nay mai không bận quần áo

Có ngày ai bận quần áo sẽ bị lính bắt dẫn về bót

Mới rồi đây giáo - sư J. B. Thomson ở Chicago có đăng báo bên đó một bài làm cho ai xem qua cũng ngẩn ngơ hết. Nhà trên trí kinh thảng nầy rõ là một nhà hoa-học trứ danh, tuyên-bố rằng ngày mới tìm ra những bịnh mà lâm nay lo mang vào mình nguyên do đều tại quần áo mà ra cả. Ông ta nghiên cứu ra rằng bao đồ mới lua nó có vào do người ta ra cho người ta suy yếu và nhiều bịnh, bởi vậy ông nhứt định là tại những y-phục mà làm cho con người phải bịnh độc nhứt là ung-thư (cancer). Ông lại nói theo sự xem xét của ông đã ứng gần gần nói tui mọi chỉ biết đồng khố thì ra thân thể người ấy trăng một ngày một suy nhược đi là tại quần áo cần trở sự hô hấp của lớp da.

Nên chi trong bài đăng báo của ông có một đoạn nói rằng : « Phải làm thế nào cho ta thiệt hành liền cái chủ-nghĩa khoả-thân nầy được cũng như ông cha ta sống về đời thượng cổ xưa kia vậy. Nhứt là đàn bà lại phải thiệt hành sớm cái chủ nghĩa nầy, vì đàn bà coi bộ họ còn tỏ-lẻ của quần áo nhiều lắm. Thân thể họ mất vẻ hùng-trang so với một con thú kia thì kém xa trăm phần ; nguyên nhơn đều tại họ noi nịch quần áo nhiều lớp. Ta hãy xem coi con thú giống cái, lira nẩy lớt lira kia mạnh khỏe như nhau, con đàn bà lối bốn mươi tuổi, nghĩa là giữa đời người thì đã gần chết đi rồi. Chủ-nghĩa khoả-thân đã thạnh-hành. Nay mai nó sẽ buộc ta phải theo nó. »

Buộc đàn bà phải thiệt-hành chủ nghĩa khoả-thân ! Đó là là một việc sẽ làm nghiêng ngửa tinh thế của xã-hội mà trước hết là hai cho mấy phá sáng chế ra kiểu quần áo. Vậy thì nay mai đây đàn bà sẽ khỏa thân hết. Ta hãy tưởng tượng sự rầu lo của mấy tiệm may và nữ trang dệt kia ra thế nào ? Đối với vấn-đề nầy có người bày tỏ ý kiến như sau đây : Chúng tôi hết sức trông mong lúc viên-hạ khoả thân ! Đàn bà khỏa thân có lẽ phải thiệt hiền, vì lẽ bao hai mươi năm nay ta không thấy bao bỏ bớt nhớ ý đồ trang sức của họ đó sao ? Họ biết rằng cái đẹp chẳng do ở người mà là ở thân thể. Hãy xem một người đàn bà đi tắm thì biết họ đẹp là dường nào, không khác gì mấy người thần nữ tôi xưa mấy chút ! Những đồ họ khoác ở người thiết ra là một cái đầu tố rằng họ còn đã man đó. Chúng tôi rất muốn xem ai nấy đều khỏa thân hết.

Muốn cho đến mục-đích khắp cả thiên hạ khỏa thân không phải tức khắc thì thành ngày được, ít ra cũng phải có một thời kỳ khá lâu, người ta thay đổi lần lần. Chúng đã mình sẽ thấy người đàn bà chỉ mặc có cái áo tùi là đã khỏi lạnh ngực là đủ. Khi ở nhà hay là lại sở làm việc đây rồi không khỏi họ vất bỏ coi áo gần trở đó đi nữa. »

Nói tói ở sở làm mà không mặc áo thì chắc ai cũng phải lấy làm lạ.

Có gì là nên sự đó đối với tín đồ của chủ-nghĩa khoả-thân ? Trong mấy lúc đầu thấy bàn áo vẫn là để chịu thì mấy hôm sau tất nhiên họ bỏ đi cũng không ngại ngùng gì. Vậy chớ ta không biết một số đông người ở [illegible] khi ở nhà họ trần trường đó mới sao ? Họ mới như vậy trong mình họ khoẻ khoắn lắm. Tuy nhiên cái mục đích của ta lại khác, khi cả thế giới đều thiệt hành cái chủ-nghĩa nầy. Như ta đã biết quần áo chỉ để che nắng và lạnh thì ta hãy chế ra kiểu y phục khác hay theo sức lực các người khoả thân. Nhưng đó là chuyện xa xôi, ta bây giờ lo nghiên cứu hình thức họ trước đã.

Vậy nay mai đàn-bà mà trần trường như con nhong thì lúc đó mấy tiệm may mới ra thế nào ? Chắc cũng không khỏi có người sẽ nói đến phong hoá [illegible] Trước kia người đàn bà nào đi tắm bằm đều mặc quần áo tắm có nhiều lớp kín đáo ; bởi lúc đó họ bước đàn bà nào đi tắm cũng phải mặc đồ cho đáo những chỗ « yếu điểm ». Bây giờ họ đã cải cách lần rồi. Nam nay họ đã biết mặc quần áo bề bộn như vậy là khó chịu cho họ lắm. Bây mấy bà giáo chủ đạo khoả thân họ sẽ nhân thuyết của ông Thomson là đúng, rồi không khỏi họ sẽ liệng bỏ mảo đồ mặc tắm đó nữa. Còn nói gì từ thôn quê cho chí thành thị thiếu chi những lời họ tán dương và biểu đồng tình với chủ nghĩa khoả thân. Đại để mấy người nữ giáo chủ đó nói : « Nếu cả thế giới nầy đều trần truồng hết thì chiến tranh khó có được lắm, vì ta có lẽ chưa quên lời cho một nhà thám-hiểm nọ đã nói rằng « Sở dĩ bọn mọi rợ không có chiến được một cây súng nào là gì bọ có cái túi nào đâu để đựng đạn ! »

Xem bao nhiêu đây thì cũng đã biết rằng đâu đó đã sắp đặt trước rồi vậy. Nếu ai nấy đều khoả thân hết thì nhà buôn sáng ta thác giấy đều trần truồng như lúc mới sanh. Tâm rửa xong ta thôi lên xe số tố-buýt mà người cầm lái cũng trần truồng thì ai nấy đều ngửa người ngắt kế bên ta họ cũng trần truồng, ta sẽ nhìn mấy cô gái làm việc họ đi trong đám sương mù tay cầm mang ống dao bao tay mặc đầu song không ai mặc quần áo cả. Lúc đó mới là phải thái hỷ ai nấy đều một sắc phục như nhau hết. Những quan binh thì cứ lấy nước sơn vẽ « lon » trên vai, nếu ấy anh cảnh sát thì cứ xăm dấu hiệu. Cái cảnh trạng đó nó sẽ làm cho chúng ta cười nón ruột mấy bữa đầu, vào chắc không chạ nhỏ cực dám mặc áo cả. Hễ mặc áo đó thì bị người ta khác nhỏ vào mặt rồi bị đem vô bót nữa là khác. Rồi thì những người mẹ dẫn lũ con đi chơi họ lấm bằm : « Đồ khùng nó mới mặc y-phục đó ».

Tác-giả bài nầy kết luận : Thưa quí bà chúng tôi trông mong nơi quí bà vì chính mấy bà phải thi hành trước hết mới phải. Chúng tôi trông ao sẽ được thành công »

K-T thuật

Một bức thơ

(đăng nguyên văn)

Thưa ông,

Tôi có tiếp đăng gói thuốc của ông gởi rồi. Thuốc « CHỈ-LINH » của ông tôi đã thí nghiệm rồi rất thần hiệu. Vì tôi có cho đứa con tôi, và mấy đứa trẻ ở lân cận uống, về bịnh mình mấy phát nóng. Hai chơn hơi lạnh. Sổ mũi nhứt đầu, đổ mồ hôi trắng ra Ho ; hơi thở mệt, buồn chiều thì mê mang. Đứa bịnh nhẹ tôi cho uống có một gói, mà các chứng đều nhẹ cả. Còn bịnh nặng (lâu), mới uống có hai ba gói thì nó lộ ban đỏ ra đầy mình, rồi lần lần thuyên giảm, uống tiếp một hai gói nữa thì các chứng đều tiêu trừ. Thật quí quá thay. Khi nó hỏi với cái tên (Chỉ Linh) vậy rất đáng gọi là Mỹ kim thánh dược. Nay tôi viết thơ nầy đến ta ơn ông. Luôn dịp xin ông gởi cho tôi 50 gói nữa.

Nay kính

LÂM-TRƯỜNG-XUÂN

Gommerçant à Lagi (Annam)

Thuốc nầy có bán khắp cả Đông-Pháp các gare xe điển đều có bán. Ở xa xin do nơi Madame Nguyễn-thị-Kính chợ mới Saigon (giá mỗi gói 0$12).

Trị bịnh ho...

Người có bịnh, chưa gặp thuốc hay ; dùng thuốc không có danh thì nguy hiểm cho người bịnh lắm.

Như thuốc-ho (Bác-hữu)

Từ nam chí Bắc, ai cũng công nhận là một thứ thuốc ho hay vô cùng, trị bịnh ho linh nghiệm phi thường. dùng đến thuốc nầy thì qui người sẽ được vui lòng và sẽ khen tặng vô cùng.

Giá mỗi hộp... 0$10

Có gởi bán khắp cả Đông-Pháp, các gare xe điển. Ở xa cần do nơi Madame Nguyễn-thị-Kính chợ mới Saigon.

Bán rẻ mạt... Không mua thì không còn dịp nào rẻ hơn ? ?

Tôi định bán rẻ trong vài tháng Giá hồi trước 1$00, nay tôi chỉ bán 0$50 mỗi ve thuốc Bổ « TÊ - THẬP - HOÀN ». Thuốc hết sức bổ, bao giờ dùng toàn thứ sâm thượng hạng Dầu yếu đuối, hay là làm việc mệt nhọc thế nào, uống vào thì được khoẻ khoắn lắm ; làm việc cả ngày không biết mệt. Ăn cơm biết ngon, và ngủ đặng nhiều. Uống chừng 5 ve sắp lên, thì sẽ thấy Ở ở, thân thể đổi khác thường, mặt mày đỏ lại, vui vẻ, và khoẻ khoắn lạ thường. Hiệu thuốc nầy tôi có cầu chứng tại tòa, và có gởi bán khắp cả Đông Pháp. Bấy lâu được đồng bào hoan nghênh lắm. Có gởi bán khắp các gare xe điển. Ở xa muốn mua xin do nơi Madame Nguyễn thị Kính chợ mới Saigon (giá mỗi ve 0$50 uống được hai ngày).

Cần kiếp... mỗi nhà... cần có...

Có một ống thầy thuốc để trong nhà, không bằng chậm một hộp thuốc đán hiệu con Rồng giá 0$12, trị các chứng bịnh ngoài da. Thuốc nầy hay tang lắm, bán chạy rất nhiều, được danh tiếng lẫy lừng khắp cả Đông Pháp. Trị bịnh tức ngực hay hơn thuốc đán sơn đông thập hội, trị ghẻ rất lẹ, trị nhọm mắt rất hay (vì thuốc rất ghê vị phong độc). Trị bịnh đau vô cái công, hạch đám nhứt lưng mỏi tay, mụn, mụt nhọt, nước ăn chơn cục bứu mới mọc, lấy Dùng đến thuốc nầy qui người sẽ khen tặng vô cùng. Giá hộp nhỏ 0$12 hộp lớn 0$20. Ở xa do nơi Madame Nguyễn thị Kính chợ mới Saigon, và các gare xe điển.

TRÀNG BÔNG TANG

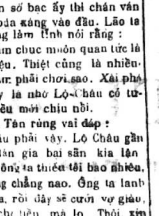

Làm khéo, kỹ công

NHIỀU KIỂU CHỌN LỰA

NĂM NAY RẺ HƠN MỌI NĂM PHÂN NỬA

La Toriue

Phan-thúc-Trác

16 Sabourain — Saigon

Téléphone : 25

Hội vạn quốc tiết kiệm

Hội hiệp - tiền bạc danh Pháp, dưới quyền kiểm-soát của Chánh-phủ Đông Pháp.

Vốn 1000.000 (vạng)

Thượng-Hội đã đóng tất cả và 8.000 000 (pháp)

Làng)

Quảng Lý coi Đông-Pháp

Saigon 26, đường Chaignau chi nhánh tại Hanoi : 58, Đại lộ Francis Garnier, chi nhánh tại Pnom-Penh, 64 đường Galliéni.

Muốn dự đề

Lập tư bổn

Muốn có sẵn vốn

cho con cái lớn dòi hạn

Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học

Thì hãy mua vé của Hội Vạn-Quốc Tiết kiệm :

Vé $ 1.000 trả mỗi tháng 8$00

Vé 500 trả mỗi tháng 4 00

Vé 250 trả mỗi tháng 2 00

Đăng dự vào

1 — Cuộc xổ số hằng tháng lại mỗi tháng kể từ tháng đầu.

2 — Cuộc chia 1/8 tiền lời Hội sau khi đóng đặng 2 Năm.

Hội cần đăng nhiều người chắc chắn và tử tế đặng làm quảng-lý những nơi mà hội chưa có người [illegible]

Dọn về nhà mới

Bán đồ kỹ nghệ Bắc — Đồ thứ — Rất nhiều

Đồng — Cẩn — Chạm — Giá rẻ

Thêu — Ngà voi v. v..

Tràng Bông Tang hạ giá 50%

ĐỨC-LỢI

165-167 Rue d'Espagne -:- SAIGON

Kế chợ-mới Bến-Thành

Có tiệm chánh Hanoi Haiphong

Chống với nạn kinh-tế

0$29 0$29

Sữa bò nhãn xanh bảo kiết lỵ khiết và ngon nhứt. Mới được chịu cho nhà nước trong năm 933 cho các đại-học-đường, thì đồ-sanh nhà thương con nít, nhà phước thiện. Các tiệm ăn uống bằng Đông dùng đều có bán.

FREXOR

[illegible] Rue Rue-Blanche — 48 Quai de Belgique, Tél. 288

AI MUỐN MƯỚN NHÀ PHỐ RẺ ?

PHỐ LẦU.	đã confort moderne số 15 Albert 1er Dakao	60$
NHÀ TRỆT,	4 phòng, đã confort moderne, ở Tân định	55$
NHÀ TRỆT,	4 phòng, đã confort moderne, ở Tân định	45$
PHỐ TRỆT,	rộng, số 120 Marcel Richard, đường Tân định	32$
PHỐ TRỆT :	293, 295, 299 đường Paul Blanchy	25$
-:-	đường nhỏ Paul Blanchy gần rạp hát Đại Đô, đèn, nước, cầu tiêu máy	25$
-:-	Paul Bert 162, 164, 170, 172, mới mở Mãn	25$
NHÀ XE	đường nhỏ Paul Blanchy	5$

Confort moderne là có nhà bếp, nhà tắm, nhà tiêu đều máy, sửa sạn.

Chủ phố : Cie Foncière d'Indochine

61, RUE RICHAUD — SAIGON

TRỊ BỊNH HUÊ-LIỄU

NHỨT SỚM NHỈ MUỘN

Ai đã lỡ mang các chứng bịnh huê liễu thì nên sớm uống thuốc *Tứ-Ngọc-Liên*, đã mau khỏi và chắc chắn lành tận nọc. Ai đã chạy chữa cùng nơi mà bịnh trầm trọng không hết, hoặc là bịnh kinh niên phục phát biến sanh nhiều chứng lạ kỳ, đàn bà có thai mắc bịnh, con trẻ bị nọc di truyền, đàn bà bị nọc đau bạch đới, đau tử-cung vân vân. Hồn hiệu có hơn mười mấy thứ thuốc chuyên trị về bịnh huê-liễu, đã có tiếng lẫy lừng khắp nơi đều biết. Sớm chứng nào đã trị chứng nấy. Ở Saigon mua tại Nguyễn-thị Kính.

Các nơi xa, các bịnh khó cứ viết thơ kể bịnh thậc kỹ gởi cho.

Monsieur ĐINH THÀNH-SONG

(Vinhlong) à CAINHUM

Thuốc sẽ gởi lãnh hóa giao-ngân ai có bịnh chi muốn hỏi thăm nhỏ để có sẵn trả lời.

Thuốc THIÊN-THỌ của Pharmacie NGUYEN-VAN-TRI ở Mytho chế ra đã cứu được nhiều người nếu có CULA thiệt thoa tiếp thêm đứng cho vọp bẻ, thì mười bịnh không trật một. Dám cam đoan.

HÃNG MỚI CHARNER

TÉLÉPHONE 140 – 543 — *Tại Hanoi hàng G. M. R.* — R.C. SAIGON 243

TUẦN LỄ BÁN GIẦY

TỪ BỮA CHÚA NHỰT 12 TỚI BỮA THỨ BA 21 NOVEMBRE

Các thứ giầy đà chọn lựa đề đều được giá rẻ phi-thường

BÁN MẤY NGÀY ĐÓ

Sự chế-tạo, chúng tôi cam đoan rằng rất tinh-xảo, bền-chắc

GIẦY ĐÀN BÀ

Giầy **MULE**, bằng da màu marron, rất mềm	1 $ 50
Dép đi trong nhà, bằng da nhẹ rất đẹp, đề da trâu, mùng rất mát..	1 . 50
Giầy **MULE**, rất đẹp, màu mauve và argent, hay vert và argent v.v...	3 . 50

GIẦY CON NÍT

Giầy kiểu **CHARLES IX**, da láng	2 $ 90
Giầy kiểu **CHARLES IX**, da daim trắng	2 . 50
Giầy kiểu **RICHELIEU**, da lưng	8 . 50
Giầy Sandale **RIVA BELLA**, mũ beige, đề bằng crêpe	4 . 90
Giầy Sandale da bò non, đế crêpe	3 . 75
Giầy Sandale, màu havane, đề đa, đề đi nhà trường hay tập thể-thao	4 . 90

GIẦY ĐÀN ÔNG

Giầy kiểu **RICHELIEU**, da chevreau rất mềm, hiệu « Unic » chỉ có cỡ nhỏ	2 $ 90
Giầy Sandale **SOFIA**	5 . 50
Giầy Sandale, da thiệt mềm, đề tập thể-thao	5 . 90
Một vài kiểu **RICHELIEU**, giá rất rẻ, từ	7 . 50
tới	11 . 50

Xin chư vị trong Lục-Châu biết rằng: Ngoài kỳ-hạn nầy ra 10 ngày, Bổn-Hãng còn nhận bán theo giá PHI-THƯỜNG nầy.

Vậy, ngài nào gởi thơ mua hàng về tới Hãng trong kỳ hạn thêm ra đó, cũng được hưởng theo giá trong tờ QUẢNG-CÁO nầy.

Nghỉ mát Dalat

Năm nay ai đi nghỉ mát Dalat cũng nên kiếm nhà ngủ Võ-văn-Dung mà ở, vì nhà ngủ mới lập ra, theo đúng kiểu âu-tây, rất sạch sẽ mà lại rẻ tiền. Nhứt là về sự ăn uống lại dễ dàng lắm. Có giá đặc biệt cho học-sanh.

Hôtel du Marché de Dalat
Téléphone n° 28
Võ-văn-Dung Propriétaire

Muốn hỏi cho rõ ràng, xin do nơi M. NGUYỄN-VĂN-NHAC, 82 Rue Pellerin Saigon.

Ecole Pratique de Commerce
Unionion sténographique suisse atmé Paris
7, rue René Hérault
Saigon (Tânđịnh)

Chuyên môn dạy các khoa thương-mãi, bút toán, đánh máy, chữ-tắc Pháp văn, vân. vân.

Riêng khoa chữ-tắt bổn-trường hay mặt L.U.S.S.A.P. dạy học xong thì tại Saigon lấy bằng cấp bên Tây

Directeur: LƯƠNG-VĂN-HẬU
Diplômé d'Ecole Supérieure de Commerce.
Titulaire des Certificats d'Etudes de l'Enseignement Commercial Paris.
Ancien Caissier Comptable des Sociétés Commerciales, Industrielles et Agricoles. Expert Comptable près les Tribunaux Chef de la Comptabilité d'une maison de Commerce Saigon.

Đỗ-như-Liên
91-93, Rue d'Espagne, 91-93

Cho mượn máy viết để thử hiệu máy. Khác con dấu khác hình người ở đó cũng thôi. Làm mộ bia bằng đá cẩm thạch. Bán đồ phụ tùng xe hơi xe máy. Sửa máy hát, máy viết, cò đồ đồ phụ tùng. Bán máy hát và đĩa đồ thứ đồ tốt. Cao man, Nam kỳ, Trung kỳ, Bắc kỳ.

Téléphone số 6.00

SAVON VIỆT-NAM tốt hơn hết

Mới in rồi
tại nhà in Đức-Lưu-Phương
156, Rue d'Espagne — SAIGON
1° HỒI DƯƠNG NHƠN QUẢ
2° LIÊU TRAI CHÍ DỊ *trọn bộ 4 cuốn*

Imprimerie-Librairie & Papeterie
Jph VIỆT & Fils
N°s 85-87, Rue d'Ormay — SAIGON

Kính cùng chư Quí vị đặng rõ: Lịch năm GIÁP-TUẤT 1934 đã tới, tôi sửa soạn in. như Quí-vị muốn in để bán hoặc cho bà con, hay là mua để dùng trong nhà cũng đặng; xin viết thơ cho tôi biết trước.

Còn như người có buôn bán, xin viết hiệu mình và muốn rao thêm cái chi tùy ý, rồi gởi lên cho tôi, đặng in trên đầu lịch; muốn in, xin lập tức trả lời nội tháng *Octobre* nầy, đặng đầu tháng *Novembre* khởi sự in cho sớm, còn vị nào để trễ thì hết.

Nay kính
Jph NGUYỄN-VĂN-VIỆT & FILS

JANVIER

LUNDI

一期星	月大十	小日一十

Tháng mười một thiếu
Ngày 16 Annam
Thứ hai Đ. C. G. chịu cắt bì

GIÁ NHỨT ĐỊNH

Bloc 135 × 95 m/m		Bloc 135 × 80m/m	
200	20$00	200	[illegible]
100	10 00	100	[illegible]
50	22 00	50	[illegible]
30	15 00	30	[illegible]
10	5 00	10	[illegible]
Bán lẻ một tấm 0$65		Bán lẻ một tấm 0$50	

PHÂN THU-CÚC TỐT NHỨT

CHIỀU NAY — CHIỀU NAY

KHỞI SỰ HÁT NGÀY 7 NOVEMBRE 1933 *Đường Colonel Boudonnet gần gare xe điện Mytho*

HÁT XIÊC HARMSTON'S
và ROYAL MENAGERIE

(Chẳ người Ân lẻ rất có danh tiếng xưa nay)

35 NGƯỜI ÂU TÂY LÀM TRÒ **35** **100** THÚ VẬT RẤT TINH THUỘC **100**

8 con Sư-tử, 6 con Cop, 5 con Voi 4 con Beo, 2 Kỉ-gu ru, 14 con Ngựa, 9 con Bò-ne, 35 con ka-kaká, 15 con Khỉ, 10 con Nọng, 3 con Gấu

THỨ NĂM THỨ BẢY và CHỦA NHỰT CÓ HÁT BAN NGÀY — Đúng 4 giờ 15 khai điển

Các thú vật ngày nào cũng để cho xem từ 8 giờ sáng đến 6 giờ chiều, vô cửa phải trả tiền.

Giá chỗ ngồi
- *Phòng 6 chỗ ngồi* 15$00
- 1 chỗ ngồi 3$00
- Hạng nhứt để riêng 3$00
- Hạng nhứt 2 00
- Hạng nhì 1 50
- *Ghế dài hạng nhứt* 0$75
- *Ghế dài hạng nhứt* 0$50

TIỀN PHỤ CẤP CHO KẺ NGỒI 5 o/o

Trẻ em ban ngày thân nữa phần tiền. Cửa vào lối *Ghế hạng nhì* 1$00 *Ghế dài hạng nhứt* 0$50

VIỆT NAM NGÂN HÀNG

CÔNG-TY HỮU HẠN VỐN 250.000 ĐỒNG BẠC

Hội-quán : 54 56, đường Pellerin, Saigon

Dây thép nói số 748 — *Tên dây thép :* CREDITANA SAIGON

R. C. SAIGON, số 61

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG :

— mở sổ TIẾT-KIỆM cho ba tài [illegible] sanh lời đặng 4 ly mỗi năm, tiền lời nào tháng tính một lần và nhập vô vốn gốc mà sanh lời nữa.

— cho vay thế chứng về Quốc-trái Đông-Pháp 1922 công-trái Đại-Pháp, giấy quốc-trái Crédit National và những vé phiếu nào mà Chánh phủ Pháp hay là Đông-Pháp phát hành hay là chịu bảo chứng.

(Về công chuyện nào khác nữa thì xin hỏi thăm bổn Hội).

Muốn khỏi lòng mất kiếm cầu ba tánh nên bổn Hội có gởi mua bên Pháp đem qua hiệu Tiết-kiệm tốt đẹp bằng sắt mà kên và bền. Hội để cho bà tánh mượn dùng.

(Tôn-chỉ của bổn Hội : Làm vẻ vang cho xứ sở mình)

BẢN TRỊ SỰ DANH DỰ VÀ CỐ-VẤN

- Cố-vấn hội trưởng : M. Huỳnh-đình-Khiêm, ngoại-đại-thần
- Phó hội trưởng : M. Trần-trinh-Trạch O. ✻ Hội-đồng Hội nghị tư nghiệp ở Pacifique
- Được bầu cử chiếu theo điều thứ 21 công hiến lệ
- Hội-viên : Dr. Huillet de Laugrandière, Xã tây, Saigon
- » M. Lê-Phát-An-Ninh, nghiệp chủ, Thủ-dầu-một
- » M. Trần-văn-Lăng, ancien quản-sự sở Tạo-tác, Saigon
- » M. Nguyễn-thanh-Liêm, thực nghiệp gia, Saigon
- » Dr. Nguyễn-văn-Thịnh, Saigon
- » Me Trần-đình-Thảo, trạng-sư, Saigon.

BẢN TRỊ SỰ VÀ QUẢN-LÝ

- Chánh Hội trưởng : M. Trương-tấn-Vị ✻, Đốc-phủ sứ Hàm ở Chaudoc.
- Phó Hội trưởng : Dr. Trần-như-Lân, Hội đồng quản hạt, Saigon.
- Hội-viên : M. Bùi-quang-Chiêu, trương-ty bổn quốc, Chợ-lớn.
- » M. Nguyễn-Hữu-Độ, nghiệp chủ, Gocong.
- » M. Nguyễn-văn-Liễu, Bảo chế-sư, Saigon.
- » M. J. B. Nguyễn-trung-Vinh, nghiệp-chủ, Saigon.

Pháp định tổng-lý : M. Paul Lê-văn-Gông.

THUỐC ĐIẾU "MÉLIA"

Anh em muốn hút được thuốc ngon, mùi thơm tho, đậm đàng không chê vào đâu, lại rẻ tiền. Mà hút thuốc nào bằng giá trị Ấy là thuốc điếu hiệu Mélia bao giấy vàng và đỏ. Bổ là một thứ thuốc có danh tiếng lẫy lừng từ bấy lâu nay, ai ai cũng đều biết nó.

Thuốc MÉLIA nầy làm cho anh em được vừa lòng toại chí hơn các thứ thuốc khác, vì mùi thơm và sự huê vạn của nó, không có một thứ thuốc nào khác sánh kịp. Chớ chi anh em có sẵn trong nhà, để ra đãi khách thì có chi thú vị bằng ! Có một mình hãng.

L. RONDON et Cie Ltd

Mà 19 rue G. Guynemer — SAIGON

Làm đại-lý độc quyền mà thôi.

TƯ-CÁCH THỂ-THÁO Ở ĐÂU

VẤN-ĐỀ HỮU-NỘI : LĂNG

Chúng tôi định xét đến tư cách thể thao của một vài ông cầm đầu làng túc cầu Nam-kỳ.

Vấn đề nầy khó khăn lắm, vì nếu mình là hạng bình-quan, thì phải thờ ơi nầy : «Hầu hết các ông ấy, có ai là có tư-cách thể thao ở đâu. » Nhưng chúng tôi không phải ở hạng ấy, chỉ nhìn vào thật-tế mà phẩm-bình thôi.

Vậy ở hồi nầy, chúng tôi không thể gồm hết cả ông trong làng túc-cầu Nam-kỳ chung lại mà nói được. Chúng tôi chỉ nói với Tổng-cuộc tây và hỏi một nhà cầm đầu nữa đột banh Việt-cường vào hàng thứ nhứt ở Nam-kỳ mà thôi. Đội banh ấy là *Victoria*.

Về thể thao bao giờ cũng phải thành thật và giữ độ-lượng khoan-dung, đối với ai cũng thế. Vậy chúng tôi xin nói rõ rằng chúng tôi không thể đem đội vô địch *Victoria* ra đây mà làm bia đoạt, đưu chúng tôi xin nhắc người cầm đầu của đội vàng đen ra giữa tòa án hòng tròn cho dư luận Nam kỳ, xa hơn nữa là dư luận Đông dương phán đoán. Người ấy là ai? Khỏi nói thì ai cũng đư biết là ai rồi.

Nếu xưa nay, chúng tôi vẫn thành thiệt khen ngợi mấy ông cầm đầu của đội vô-địch *Victoria* là khôn khéo, biết điều đình và hao luyện cầu-trường cũ mà [illegible] tui nay chúng tôi phải chỉ-trích nhà cầm đầu và thay mặt cho đội banh ấy một cách công bằng, [illegible] nghĩ.

Ấy cũng là câu chuyện của cầu trường Lăng mà chúng tôi không thể yêm đi được.

Lăng trước kia sao thì sao, mà từ khi vô đội *Victoria*, mang áo vàng đen, thì vẫn là một tay đá banh giỏi. Lăng có công với đội banh ấy như là một anh trời giỏi, ra trận mạc, xông tên độ pháo, cướp thành đoạt lũy, bình địch biên cương, để gần an thế nước, để nâng cao quốc-tế cho mình lên một cái địa-vị cao quí hơn vậy.

Lăng, ở đội Victoria, đã tiếp tạo, giữ địa-vị hữu-nội rất tài, rất hay, rất giỏi. Lăng là mô cầu-trường hữu-nội thứ nhứt ở Nam-kỳ, không còn ai tranh cãi gì nữa. Mà Lăng cũng là một cầu-tường đáng ở trong đội đại-biểu nhà Đông dương....

Lăng tư-thảo của Nam-kỳ ta, nhứt là môn túc-cầu, nếu ấy thật là mà nói, thì đang ở trong thời-kỳ tiến-hóa, chớ chưa phải đã được vẻ-vang gì đâu. Bởi thế, mình có người tài hay, thì phải cần mần giữ gìn, phải đặt cho ở một địa-vị xứng đáng.

Từ khi *Commerce - Sports* tái lập, Lăng Phước Bửu ở đội vàng đen trở về hội cũ thì lại có xảy ra câu chuyện *cầu tường hữu nội* làm vỡ lở dư luận banh tròn.

Lăng tuy là cầu tường giỏi, ai cũng đồng nhìn như vậy chớ Lăng chưa phải là con nhà thể-thảo có tư cách hoàn toàn. Vì Lăng ở đội Victoria đã ký tên nhận mình là cầu tường của Victoria năm 1933-1934 rồi thế trở về với *Commerce Sports*. Hay vậy thì đừng ký nhận giấy tờ gì trước mới phải. Và lại mình làm con rể chữ ký tên của mình, không nên thay đổi mau áo như thay áo sơ mi vậy.

Lấy phạm vào điều kiện, vì nhứt là Lăng đã ký nhận với *Victoria*, thì trọn năm không được đá ở đâu, với ai, cho đội banh nào mà không có phép của Victoria cho.

Mà cái lỗi của Lăng là nhỏ, vì không chịu mang áo vàng đen nữa ; đến Lăng không đá cho đội đại biểu Nam-kỳ mới là một cái lội lớn vậy.

Nhưng tội ấy, Lăng không cầm nhận, không thể đổ cho Lăng được, mà là giao cho người kia thay mặt cho hội Victoria mang lấy. Như vậy là chúng tôi có ám trích người ấy, chẳng phải vì sự gắt gao với Lăng bởi hội Victoria và không phải vì chuyện cá nhơ gì ; chúng tôi chỉ trích đây là chuyện lớn, là nhơn danh toàn thể làng túc cầu Nam-kỳ mà chỉ trích người ấy.

Lăng thôi ngang hội Victoria, là một cái lỗi, lỗi chẳng chờ mãn-hạn sẽ thôi. Nhưng chúng tôi có gặp Lăng hôm tối thứ bảy hồi Lăng vì chuyện ấy và có trách cứ mấy điều. Lăng quả-quyết với chúng tôi rằng : « *Tôi có ký licence cho Victoria, chớ chưa ký cho hội Commerce như lời đồn của người ta. Tuy là ký cho Victoria, chớ tôi đã xin thôi hội Victoria rồi. Dầu sao, tôi mãn năm không được đá chơi, hay đá cho hội nào hết tôi vẫn lòng nhận lỗi ấy. Đến như đá cho hội đại-biểu Nam kỳ, thì tôi có được tuyển-chọn đâu mà hăn-hái ra chen vào hàng ngũ ấy.* »

Lăng tôi không ký tên cho bổ Commerce, đưu đó không khỏi, vì cái hồi Tổng-cuộc Tây thì biết, và nội Commerce đã nhập vô Tổng cuộc ấy rồi. Nếu quả Lăng không ký *licence* cho Commerce (dầu có ký, tổng-cuộc cũng không nhận) thì ra Lăng giữ y theo điều kiện của Tổng-cuộc đó.

Đến như chuyện không cho Lăng đá hội đại-biểu, là tự người viết bầm, thù, ganh ghét. Người ấy giận Lăng « bờ-lát-kê » (*plaquer*) mình.

Đó là chuyện nhỏ của một hội, Tổng-cuộc có quyền phân-xử hay không ? Đó là chuyện riêng của hai người, ban tuyển chọn có quyền chọn Lăng làm cầu tường cho Nam-kỳ không ?

Theo lời của một người bạn có đi nhóm hôm đêm thứ hai ở xã-tây, thì ra người thay mặt cho Victoria không muốn cho Lăng đá hội đại-biểu Người bạn nó người thay mặt ấy bảo : cho Victoria nhóm đại-hội sẽ xét đến vụ Lăng. Hồi chừng nào nhóm, nó không biết, « không chừng sang năm».

Hay chưa ! Rõ ràng là không có tư cách làm con nhà thể-thảo cho đừng nói làm nhà thay mặt cho hội thể thảo.

Nếu mình là nhà thể thảo, thì không nên nhớ sự hiềm thù bấy qua, cuộc xung đột kì nầy. Mình phải rộng lượng thế lỗ của mình, nếu như mình có lỗi. Hướng chi Lăng thôi hội Victoria (có xin thôi đâu), Lăng ra vô hội cũ, thì Lăng cũng là con nhà thể-thảo như mình, phải nhìn nhận là anh em, chớ sao lại có giận hờn cầm khích và cáng trở làm chi ?

Đây là nói Lăng đi như vậy tức là làm cho hội mình khỏi thắng hội khác rồi giảm giá trị đi chăng. Cái đó là hậy lầm. Người ta có bổ tình mình cùng thà thứ thì giá trị mình càng cao mà người ấy mới phục thiện mình vậy.

Chúng tôi thấy các hội banh 5 đây phần nhiều cầu tường khác màu áo hay ghét lẫn nhau, các ông hội trưởng phần nhiều không hòa hảo nhau. Như thế là không có tư cách làm người nhứt là về môn thể thảo thì lại thiếu sót.

Nay hội đại-biểu Nam-kỳ gần tới lúc tranh-đấu với hội đại-biểu Kiểm-Biên, ăn thua không ngại, vì thế nào mình phải lấy tư-cách thể-thảo mà khen hội giỏi tương, giục lòng hội đỡ phá nông-chí. Có đâu sau nầy, Kiểm-Biên và Nam-kỳ nhập lại đi Bắc thì là chuyện của Đông-dương, may mình tháng đi Manille, thì là chuyện quốc-tế, sao không thận-trọng, giẹp chuyện nhỏ nhơn lại ?

Không giẹp chuyện nhỏ mọn lại được thì ra mình chắc lấy tiếng hòn của công-cùng, mà mình tự-nhận mình là người độ lượng hẹp hòi đó.

T. V.

VIỀN-ĐÔNG LẬP-BỒN

Hội xổ danh lập-bồn Langsa có vốn bốn triệu quan.
Một phần tư đã đóng rồi
Chịu quyền chánh chánh-phủ Toàn-quyền Đông-pháp kiểm soát

Hội-quán tại Hànội, đường Paul-Bert số 32
Giây thép nói số 692
Phòng Quản-lý Saigon đường Catinat số 203-205
Giây thép nói số 1090

Những số trúng kỳ thứ ba ngày 30 Octobre 1933

Xổ tại Hội-quán Hànội, có ông LONG, *Administrateur của Hội và ông* MANGE *và* PHAN HUY-TÍNH *dự cuộc xổ số ấy, hai ông nầy có mua Phiếu của Hội và có quan Thanh-tra coi về Hội Lập bồn của Bắc kỳ và Trung-kỳ thị chứng.*

	SỐ PHIẾU XỔ RA	NGƯỜI TRÚNG SỐ
Số thứ nhứt 5.000 $	21.770	chưa có người mua
Số thứ nhì 1.000 $ (*Chia cho 5 bé mỗi bé 200 $*)	2.745	1° Ông THOEU VANNOU, điền chủ ở Kantout Pnom-Penh 2° Ông HÙNG, số 110 đường Armand Rousseau ở Hanoi 3° Ông THOEU VANNOU, điền chủ ở Kantout Pnom-Penh 4° Ông THOEU VANNOU, điền chủ ở Kantout Pnom-Penh 5° Một ông ở Pnom Penh không đóng tiền tháng đúng kỳ nên không được trúng. Mỗi ông trên đây mua vé hồi tháng Septembre đã đóng tiền được hai kỳ, mỗi kỳ là 15 cộng lại là 25, được hồi lại mỗi vé của mỗi ông là 200$ (*lính tiền*).
Số thứ ba 1.000 $ Khỏi góp nữa (*Chia cho 5 bé, mỗi bé miễng góp trị giá là 200 $*)	26.56	1° Ông TRẦN-NGỌC-ANH ở Giaiộc Trảng-bàng Tayninh 2° Ông, Tạ-ĐÌNH-DINH 84 Quartier ở Hanoi 3° Ông NGUYỄN-VĂN-BA ở Giaiộc Trảng bàng Tayninh 4° Ông AUBERT giấp việc hãng dầu C.F.A.P. Saigon 5° Ông AUBERT giấp việc hãng dầu C.F.A.P. Saigon Mỗi ông trên đây mua vé hồi tháng Septembre đã đóng được 2 kỳ, mỗi kỳ 15, được đổi liền mỗi ông 1 cái vé miễng góp là 200$ và được hưởng liền giá chuộc lại của hội và cứ dự cuộc xổ số mỗi tháng của hội.

Cuộc xổ số kỳ tới định nhằm ngày thứ tư 29 Octobre 5 giờ chiều, tại phòng quản-lý Saigon đường Catinat số 203-205.

Số trúng hội phần nhứt định cho tháng Novembre là 5000$.

Cái ông khóa bí-mật ???

Người nào đêm ngủ thường tư-tưởng mơ-mốc mấy việc bậy bạ là vì trong mình sức lực yếu tinh thần sụt kém, thì tiết nào cũng bị xuất-sự nguyen-tinh (di tinh và huyet-tinh) làm đau lưng bần thần mỏi-mệt, su ngủ không được, lười biếng khó chịu.

Mấy chứng đó có, xin mua thuốc bổ Dạ-Tinh hiệu ĐỨC-TRỌNG AN-NAM là thứ thuốc gia-truyền uống [illegible] chẳng khác nào có một cái ông khóa để khóa cửa cho mình đức bền đêm. Người không có bịnh nên mua thuốc nầy uống làm bổ dưỡng, tinh thần lại ăn ngon giấc khỏe. Mỗi ve 1$00.

THUỐC XỔ BỔ : Uống rất dễ không hôi đắng (ngậm trong miệng rồi có lỡ nhai cũng không biết đắng) đi không ăn không mỏi-mệt và không làm bụng, đã thí-nghiệm nhiều lần chẳng dám nói ngoa. Mỗi gói 0$15

THUỐC BỔ CON-NÍT : Chủ trị trẻ em [illegible] trong tháng cho tới 5-6 tuổi, tối ngủ giựt mình nóng hay khóc, làm biếng bú, bỏ ọc sữa đau bụng, sếu ăn không tiêu, bị cam tích, [illegible] mua thuốc nầy cho trẻ con uống thường, được đỡ đa thân [illegible] làm bổ lại không [illegible] trước nữa. Mỗi gói 0$10.

Mua nhiều đó nơi [illegible] ĐỨC-THỌNG-AN NAM, số 353, đường [illegible] Mai (gần đồn Cây-Mai Cholon).

Đã bán tại Nguyễn thị-Kiêm, [illegible] Hưnh-Tri, số 15 Other Pnompenh, Nghĩa-Trong Chợ-lớn, Nguyễn-thị-Liễu Vĩnh-long, Minh Nguyệt Phan-thiết. Nhà in Lê công Quản Soctrang, Maison Được lớn, bán đồ nội hóa, Bạcliêu.

TIỂU-THUYẾT

TỘI VỀ AI?

Tác-giả : PHÙ-ĐỨC

Tôi sẽ cứu mang bác. Tôi sẽ cứu cô hai ra khỏi bể khổ. Người tài sắc như cô hai không lẽ để cho một tay Trần-mỹ Quan xô vào bể khổ hay là giết chết. Không, phải trả thù trước. Tôi thưa thật với bác tôi sẽ trả thù ông phủ Thuật cho bằng biết bác không phải là người để cho ông sỉ nhục, ý ông muốn giết bác đó. Còn cô hai, nếu bác và cô chẳng chê tôi là một đứa hèn thì tôi lấy làm hạnh-phúc mà làm bạn trăm năm với cô. Tôi thưa thật, người tài sắc như cô tôi qui lắm, dầu con vua chúa quan quyền cũng không qui bằng. Tôi được kết bạn trăm năm với cô rồi, tôi dám chắc có gặp Trần-mỹ-Quan có không then đâu, mà Trần-mỹ-Quan sẽ then không còn tưởng mình là sang trọng dám khi người nữa. Trả thù ông Trần-mỹ-Thuật, tôi sẽ làm cho ông bị mất chức hoặc bị đổi đi ở chốn khỉ ho cò gáy. Như thế ông không còn khi bắc nghèo hèn nữa.

Ông Nguyễn-tấn-Thình nghe Rô-be Bac nói bấy nhiêu lời chẳng khác nào cho ông uống một thang thuốc bổ bên nầm lấy tay siết chặt mà nói rằng : « Chỉ có cách đó là công tử cứu tôi. Xin công tử hãy cứu mang tôi trước rồi Lê-Hồng chẳng quên ơn công tử.

— Thưa bác, việc đó không gấp gì. Mà dầu có hai chẳng thương tôi cũng vô hại, tôi làm một việc nghĩa giúp bác mà thôi.

Nói chuyện đến đây, Rô-be-Bac đứng dậy kiếu từ ra về. Lê-Hồng thấy Rô-be-Bac nói chuyện nhỏ với cha rất lâu nên khi chàng đi ra về rồi liền bước lại gần hỏi rằng : « Thưa cha, con thấy cha nói chuyện chi với công tử Rô-be rất lâu, mà nói chuyện nhỏ con không dám tọc mạch. Lòng tai nghe. » Ông Nguyễn-tấn-Thình nhìn mặt Lê-Hồng rồi hay mà rằng : « Lê-Hồng ôi ! Cha không còn sống với con mấy ngày nữa. Con thấy cha uống thuốc cho vui lòng con, song le uống như không bình càng thêm nặng.

Lê-Hồng khóc ròng mà rằng : « Thưa cha, ông thầy thuốc có nói riêng với con, cha bị bình rầu buồn uống bao nhiêu cũng vô ích.

— Trùng lắm. Con ơi, cha chết con sẽ ra làm sao ?

— Con sẽ chết theo cha.

Lê-Hồng liền khóc nức nở mà tiếp rằng : « Thưa cha, cha chớ có rầu buồn, con còn hi-vọng Trần-mỹ-Quan đem cha con mình lên Nam vian.

Ông Nguyễn-tấn-Thình lắt đầu thở dài :

— Thưa cha, sao cha lắt đầu ? Có sự gì cha giấu con chăng ?

— Con ơi, con hãy có gan, hãy chẳng trả với giặc ái tình, con chớ làm cho cha rầu buồn vì con.

— Thưa cha, cha muốn nói gì

— Con hãy coi hai cha con Trần mỹ Quan là kẻ thù, thù lắm cho cha bình nặng sắp chết đây.

Lê-Hồng thất sắc nói rằng « Thưa cha, chuyện chi ? Con không hiểu. »

Lê Hồng con là một đứa có hiếu, con biết thương cha thì hãy cứu cha. Nghe... nghe cho rõ.

— Thưa cha, con không biết thương ai hơn thương cha.

— Ừ... hãy nghe. Thằng Quan là đứa khiếp nhược

— Ừ ! khiếp nhược...

— Phải, vì nó thật bạc tình với con rồi. Nó là một đứa khiếp nhược một đứa trốn con lên Nam Vian cưới vợ đó.

Lê Hồng nghe nói đến đây, nghẹn ngào hai hàng nước mắt chảy ra đầm đề, gần ngã xuống bất tỉnh thì ông Nguyễn-tấn-Thình tiếp nói : « Con hãy có gan. Hãy chống trả. Đừng có vì tình mà giết cha. Hãy lấy sức mạnh chống trả đối chữ tình ra chữ thù. » Lê-Hồng nắm hai bàn tay lại chuyện hết sức mạnh ngồi vững trên ghế mà nghiến răng nghe lời thân phụ ông Nguyễn tấn Thình tiếp : « Ừ, con chớ có đau đớn, hãy gắn hãy thù hai cha con đứa khốn nạn ấy. Hãy nghe Trần mỹ Quan đi lên Nam Vian cưới vợ, không dám đến đây từ biệt cha con mình, con nhớ lắt trong thư nó có cậy công tử Bạc nói riêng. Nó nói làm sao? Nó chê con nghèo nó khuyên con hãy lấy chồng khác. » Lê Hồng bậm môi xẻ thịt máu tuông ra mà khóc biết đau. Ông Nguyễn-tấn-Thình tiếp : « Có phải hai cha con nó muốn giết hai cha con mình chăng? Công tử Bạc làm ơi đứa anh hàng nghĩa hiệp biết chuyện ấy tức giận lắm. Câu khuyên « Hãy Quan hết tình không được, cậu có nhiệt mắng ngăng lời. Đến nay thấy cha rầu buồn uống thuốc không hết, cậu lấy làm thương tâm hứa sẽ trả thù cho cha. Con hãy vui vẻ thù nầy trả được thì cha mới sống. »

TIỆM TRẦN HỘT XOÀN VÀ ĐỒ NỮ TRANG

O. M. IBRAHIM ET Cie

42 rue Catinat Saigon

Bán đủ các thứ đồ nữ trang vàng và bạch kim (Platine) hột xoàn thiệt tốt, nội Saigon không ai có, lớn nhỏ đủ hiệu đồ nhân hột vòng tay và Médaille.

Giá bán thật rẻ, xin lực chiếu quí khách lưu ý.

BÁN DƯỢC THƯ

Thuốc nước để trị các chứng bình ban và trái HIỆU-NGHIỆM VÔ CÙNG của nhà thuốc THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG 208 rue des Marins Cholon

Hãy hút thuốc điếu

PHALÈNE

Hiệu con « BƯỚM »

Để cứu nạn kinh-tế.

Mùi thơm, thiệt ngon mà giá chỉ có 0$05. Chẳng con thuốc nào rẻ hơn nữa.

COTAB

DISTRIBUTEUR

HẠT BỘ KIM THỜI

THỨ SÁU 10-11-33 — **BẦU - BON** — THỨ BẢY 11-11-33

TẠI RẠP THÀNH XƯƠNG

Hai đêm hát đặt-biệt trong 2 ngày lễ tứ sáu và thứ bảy 10 và 11 Novembre 1933 của quí ông quí bà ở Saigon chọn lựa

Cô sáu vợ BẦU-BÔN và toàn ban hứa sẽ đem tài biện thi để đáp tạ lòng chiếu cố của quí quan. Y-ziếp tranh thủ toàn đồ mới

THỨ SÁU : **VÌ HIỂU VÌ TÌNH**

Vợ Bầu Bôn thủ vai chánh Tiết-ưng-Luông, cô Kim-Anh ; Thầu Nữ, cô đào mới : Phòn-lê-Huê.

Thứ Bảy : 2 xuất, bắt sáp đêm

XUẤT ĐẦU : ***Mạnh-lệ-Quân***

Vợ Bầu Bôn thủ vai **Mạnh - lệ - Quân**, giả trai làm tể-tướng Triệu Tương, mâu mê đã lới tình nhiều. A xem đến phải lãng cho là một anh hiệp xuất sắc. Kép Năm-Viên thủ vai Đông-binh-Vương, cô Kim-Anh ; Tô-anh Tuyết.

XUẤT SAU : **DỰ-NHƯỢNG ĐÁ LONG BÀO**

Tư-Quân thủ vai Dư - Nhượng, Cô ba Quận ; vợ Dư Nhượng Đào hát kép cùng hay.

Kính thỉnh ông quí bà đến xem.

Kính-thỉnh,

BÁ DÁ SƠN QUẢN TÂN

Thuốc phát minh để giúp cho bàng phụ nữ thuốc lưu hành ra, chẳng cần thử thấy sự linh nghiệm chưng nẵng.

Hiện hơn bàng phụ nữ mắc trong bốn chứng đau tử cung 10 người hết 7, không nàng thì nhẹ, không nhiều thì ít, đau rang rang hay sự đây chăng, đau trăng trăng đa dạng, đau thất ngàn lưng, ra huyết trắng đỏ, ít ít đây có nhớt, khi trong khi đục khi vàng đường đau bụng vật đường tiểu không thông, ăn uống chẳng bình trong mình lâu ngày mà không biết. Hiện nói cùng thầy Tôi bị đau bạch đái hư, các ông lương y chữa đáng hiểu rõ bịnh đau tử cung là chi? là ở sách xưa chưa có. Bỏ nào trong thuốc, cứ để theo kinh nguyệt không đều, sanh bạch đái hư ma trị. Ôi thôi! anh Nam chữa bịnh lung hư chữa lưng thương, uổng thuốc hết tiền ma bình không lành.

Ai nước phải chưng bịnh đau tử-cung và huyết trắng như kể trên đây, hãy nống BÁ DÁ SƠN QUẢN TÂN thì thấy công hiệu lạ lùng, sự hay không chê vô hết đáng.

Đàn bà có thai bị đau tử-cung nống càng hiện nghiệm, đàn bà mới sanh đẻ bị đau tử-cung uống càng hết hiện.

Thuốc này đã cứu chưng biết bao nhiêu bịnh đau tử cung, đau cả uống thì hết, cần không cần bóm rửa.

Mỗi hộp 1$00, uống 5 ngày.

Có bán tại Bazar Thành Long, Nguyễn-thị Kinh cho mới Saigon và cấp phát bán tại Annam khắp nơi.

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG

(THỦ DẦU MỘT)

TRIỆU-TỬ TÁI THẾ

Kinh-tế năm tiền

Muốn canh tranh thì kỉ nghề nước nhà phải cho đúng đắng.

Bởi vậy bổn hiệu đã đây công tiêm đặng cách chế hai thứ dầu rất hà chưng trong uống ngoài thoa thật là công hiệu.

1° Dầu Triệu-Tử hiệu con Công. Mùi thơm ngát ngào, hơi thông đã, thật mạnh mà lại rất êm đềm, xức chẳng hề nóng xát như nhiều hiệu khác. Ấy là một thứ dầu của Annam chế tốt thương hạng xưa nay chưa hề có nên dầu cho người kén chọn dầu đến thế nào, hễ xức tới đều Triệu-Tử thì liền phải chịu nhận ngay. Mỗi ve . . . . . 0$20

2° Dầu Kinh-tế hiệu con Công sánh một mười một chín với Triệu-Tử, song bởi bổn hiệu chế ra chai nhỏ bán giá 0$10 cho tiện dùng trong bỗi khuân bách nên để hiệu Kinh-tế cho sức dầu dùng là tốt thượng hạng không thua dầu nào.

Dám cam đoan Xức không ưng nhau cáo thì được đổi đồ tiền lại.

CÀNG NGÀY CÀNG PHÁT

Ấy là thuốc tiên xổ Tiên-Hoàn hiệu con Công. Dầu lúc không hoàng nẩy mà thuốc càng ngày càng tiêu thụ thêm thập bội bởi chưng nó xổ thật êm không đau bụng, không mệt mỏi, khỏi kiêng cữ nên đã đặng đông bao hoàn nghinh và có không kể xiết thư khen ngợi, lại nâng dùng nó thì con người tự nhiên trở nên mạnh khỏe phi thường! Mỗi gói uống đặng nhiều lần. Giá 0$20.

Có trữ bán nơi Mme Nguyễn-thị Kinh các gares xe điện và khắp cùng mọi nơi. *Kính cáo*

Adresse : NGUYỄN-VĂN-KHIÊM

40 rue Paul Blanchy (Tânđịnh) Saigon

Viên lục sự Nguyễn văn Trà ở Vinhlong bị bắt

Vì thâm tiền kết 7500 đồng

Chuyện M. Blequière, làm việc xét sổ sách các nhà buôn tịch biên thâm 26 ngàn đồng mà phải bị trục xuất ra khỏi hội vừa rồi thì nay lại xảy ra một vụ người nữa mà cũng người của tòa án, ấy là viên lục sự Nguyễn-văn-Trà ở Vinhlong.

Nguyên là chiều ngày trước hai vừa rồi, lúc 3 giờ, quan Bồi thẩm ở Vinhlong đòi viên lục sự coi việc tịch biên là M. Toussaint Nguyễn văn Trà đến hỏi vì số đơn của một nhà buôn kia kiện ông về tội lường gạt.

M. Nguyễn-văn-Trà, nhận tội, và khai là vì cờ bạc thua. Trong kết ông thiếu lối 7.500, và xin quan trần nếu buôn cho vài bữa, thì ông sẽ cố lo trả lấy lại.

Quan bồi-thẩm nghĩ cần phải xét sổ sách của M. Trà lại cho kỹ, nên ngài phát ra lệnh tổng giam M. Trà lần.

Người ta không hiểu vì sao mà thấy mỗi xét sổ sách, mà để đến tối M. Trà làm thâm tới hãy tám ngàn đồng như vậy được.

Giá đáng ngàn vàng

Là người xuất bản một bộ cổ tương tức hóa lý cổ thế bằng chữ quốc ngữ ai ai cũng đều hiểu được hết thảy, vì có bảo đồ nhiều hình chỉ từng nước sông số bằng mấy tấm, và chỉ cách ở sông hay đi giọc rành rẽ lắm không sót chỗ gì là không chỉ lại có phân biệt quân bên vuông bên tròn cho dễ hiểu. Xuất hết tốt thức trong 10 năm nay tốn phí biết bao tiền lực mà bỏi bổ vào bộ sách nầy, thế có tán rồi kẻ nhiều thế bí mật và nguy hiểm lắm cho tới thế mới xuất quản còn đủ số 32 quẻ cổ mới sắp oông soạn 1 quẻ cổ nầy lấu bằng hai chục quẻn sách khác nên từ trước tới giờ không ai chịu soạn, vì ngán vì nhiều cuốn sách thiệt chưa sách nầy đây tới 88 trương dặt tận tả cổ thế mua vui hiệu là Tân-xuất tri-Nam là gì cổ cao thì rất cao.

Cuốn thứ nhứt có 101 bản cổ thế; cuốn nhì có 61 bản, tới 111 cách phá, đã in rồi, cuốn bạ đang in tiếp cả trọn bộ bốn cuốn cũng đều bán 0p50 mua bán có giá riêng ở ta mua bằng cổ e tem cũng được, một cuốn thêm 0p15 tiền gởi, từ 2 cuốn sắp lên, gởi thêm mỗi cuốn ba xu, mua 1 xu 2 bản cổ mà được mua vui trong lúc thừa nhân khi giải buồn tức mà giếc điệp lại cũng đủ vẻ bực cầm lấy thì bọa ai ngỡ thấy mấy cũng muốn mua.

Thơ và mandat gởi cho người xuất bản : Lê-văn-Anh Commercant 84 Albert 1er số 143 Dakao Saigon.

Cổ trữ bán tại gare Catinat, rue Mayer Tândinh N° 122, Bỏ de la Somme N° 86, rue Pagra Courbet N° 49, rue Vannier N° 74 Saigon.

Đại-hội-Đồng kinh tế và Lý-tài Đông-Dương

(Tiếp theo trương nhứt)

Trên đó là tin riêng, từ đây trở xuống là do theo điện-tín A R I.P. thuật lại.

Đúng 3 giờ rưỡi chiều 7 Novembre quan Toànquyền Pasquier tới Đại-học-đường là nơi nhóm hội-nghị Kinh-tế. Có một toán mã-tấu theo hầu.

Phía trước Đại-học-đường có một cơ binh thổ-địa đàn ra để nghênh tiếp ngài.

Ông đốc-tờ Yersin (là người lớn tuổi hơn hết) cùng ông Grimbert (là người nhỏ tuổi hơn hết) cùng một đoàn đại-biểu của hội-đồng ra tới ngoài tiếp rước.

Quan Toàn-quyền trước vào phòng-hội, thăm sau ngài có quan Trống-tướng Verdier, Phó Toàn-quyền Graffeuil, quan Thống-sứ Thoresse và các ông làm đầu các sở.

Trong phòng hội-nghị người thấy có mấy ghế bỏ trống. Ay là vì nhiều ông nghị bị trận bão 5 Qui-Nhơn chưa ra tới kịp.

Khi quan Toàn-quyền yên vị rồi, ông đốc-tờ Yersin thay mặt đại-hội đứng ra đọc chúc từ hay tổ tình-hình của Đông-dương nghèo khổ cần phải có cơn đắm sanh hoạt theo thời buổi nầy. Rồi ông nói với quan Toàn-quyền rằng các đại-biểu nhóm lại đây là một lòng làm việc công-ích.

Quan Toàn-quyền nói so với ông đốc-tờ Yersin mấy lời và tỏ ý bão của Đông-dương khi hay tin hai 6 g đốc tờ Calmette và Roux tới trễ, rồi thì người mở bài nhóm-sắc khai mạc ra đọc.

Bà diễn-văn ra thế-thảo chúng tôi đã tóm tắt thuật đại khái như 5 trương nhứt rồi.

Kết ngài dứt lời, liền từ ra về rồi, thì ông đốc-tờ Yersin tuyên bố hai nhóm, chờ hồi 8 Novembre các đại-biểu tới đủ, sẽ khởi sự cố bàn trị-sự và chia việc làm.

Cầm tạ

Bản trị sự hội thế thảo «La Licorne Sportive de Saigon» xin đã lỗi cảm tạ quí bà, quí ông quí cô quí thầy có lòng hảo nghĩa đến xem hát rất đông hôm thứ bai 6 novembre 1933, giúp cho hội chúng tôi đặng kết quả, chúng hết lòng ân tạ thạnh tình quí bà, quí ông.

Luôn đây chúng tôi xin cảm ơn ông Bầu Bôn là người trọng nghĩa khinh tài giúu lòng nhơn đức, đâu giúp cho rất nhiều hội trong lễ và thế-thảo, và toàn ban làm nữ đem hết tài hay ra mà đỡ trong đêm đó, nhứt là cô sáu vợ ông Bầu-Bôn Kim-Anh và cô Ba Quyên đặng khán giả hoan nghênh hơn hết.

Le Comité
Le Président
M. TRẦN-VĂN-LÂI
Messageries Maritimes
Saigon

MUA BÁN LÚA GẠO VÀ BẮP

VAN-THÁI CÔNG-TY

46 Rue Palikao - TÉLÉPHONE 3155

Telegramme : Vangthái Chợlớn Binhtây

Bổn hiệu có mua các thứ lúa và bắp, nhứt là lúa vựa, vậy đồng bào ai có lúa và bắp muốn bán, xin đến tại ông Tổng lý, M. NGUYỄN-CHIÊU THÔNG mà thương lượng, hay là kêu giây thép nói cũng đặng. Công việc bán tính mau lẹ, và khi nhứt định xong xuôi rồi, thì ông cho ghe tới tại chỗ mà chở.

Le Directeur :
NGUYỄN-CHIÊU-THÔNG

ĐÁ BANH !!! — **ĐÁ BANH !!!**

ANH EM HÂM MỘ ĐÁ BANH NÊN ĐẾY

Đó ở 3 giờ rưỡi chiều thứ bảy 11 *Novembre* 1933, tại vường ông Thương (Jardin de la Ville) sẽ có hai trận đấu cầu vô cùng kịch liệt

TRẬN GIAO ĐẤU

COMMERCE SPORT *VỚI* **CERCLE SPORTIF SAIGONNAIS**

Hội *Commerce* mới tái lập, bình hùng tương mạnh, số thừa dịp nầy trở hết tài hay cho anh em ham mộ đá banh thấy.

Hội *Cercle Sportif Saigonnais* là hội liệc vào hạng nhứt ở Nam-kỳ mới thắng hội *Etoile de Giadinh* tuần rồi, kỳ ranh giải *Hérand*.

Hai độ nầy đồng tài đồng sức, khó đoán trước.

AI THẮNG ! AI BẠI !

TRÀN KỊCH LIỆC

HỘI TUYỂN NAMVANG (ÁO XANH)

(Union Sportive Khmère)

ĐẤU VỚI

HỘI TUYỂN NAMKY (ÁO ĐỎ)

(*RESTE COCHINCHINE*)

Hai trận nầy mỗi trận đá 1 giờ đồng hồ.

Đó g 4 giờ chiều ngày *Chúa nhựt 12 Novembre* 1933

HỘI ĐẠI-BIỂU NAMVANG

đấu 1 giờ rưỡi với

HỘI ĐẠI-BIỂU NAMKY (ÁO VÀNG)

Trận nầy là trận kẻ ăn tàu gắt, đặc biệt hơn hết. Hai xứ tranh nhau, chiến tướng toàn là dân bổn xứ, theo luật lệ *Viễn Đông Vận-Động-Hội* không có người ngoại quốc vô đặng.

Giá vô cửa :

Ngồi giảng. . . . . 0$30
Ngồi giảng bên nữ 0 50
Ngồi khán đài. 1 00

Chương-Trình

Các cuộc chơi bày ra để thâu tiền cho « Buổi L' Hàng-Không » và cho hội Tương-Trợ và Chấn-tế-xã-Hội của Hà tiên

Có quan Thanh-Biện chánh chủ tỉnh Hàtiên làm chủ tọa. Của các viên Quan chức sắc và có linh Mã-tà tổ-chức

Ngày thứ Sáu 10 novembre 1933

Đúng 9 giờ tối

Hai xuất hát trang hoàng

Rất vui ! Rất hay !

Xuất nhứt. — Viên quan Chưởng sáu trong tỉnh sẽ diễn một tích tuồng để rằng đời rất hay, rất ngỗ đặng tựa là :

Mưu thâm hoạ diệc thâm

Tuồng nầy có 4 màng

Xuất nhì — Hát - bộ kim-thời, có phu Cải-lương, của mấy viên-chức trong cơ Mã-tà, có ông Vệ-Hữu Gia điều đình.

Hát tuồng: «Trâm Trịnh-Ân»

Đặc kiệt lựa rỏng những người rất đỏm.

GIÁ TIỀN VÔ CỬA

Thượng hạng	1$50
Hạng nhứt	0.70
Hạng nhì	0.50
Hạng ba	0 20

Ngày thứ bảy 11 Novembre 33

(Đúng tám giờ sáng)

Một cuộc thi rất lớn (Võ Mam và Võ Toàn) tại rạp tại chợ.

Cuộc đấu nầy để tuyển lựa những người tài đặng đánh độ chết giựt giải.

« Võ Đích ngày ấy »

Ai muốn dự cuộc đấu võ nầy, thì ngày 11 Novembre 1933 đúng sáu giờ sáng, phải tựu đến sân đánh banh của Hội-Banh Hàtiên, đặng cho Bản-Trị sự rảo ngăn qui điều cuộc thi-võ ấy và phân chặng độ-tài cập những người đồng chạng với nhau.

Ai muốn bỏi đều chi trước ngày ấy, thì bỏi nơi M. Bùi-công-Tự, thơ ký Tốt-bố.

Giá tiền vô cửa

Thượng hạng	1$00
Hạng nhứt	0 70
Hạng nhì	0 50
Hạng ba	0 30

Đúng bốn giờ chiều

(Sau khi mấy cuộc chơi lộ Bầu vật, đi cầu vồ, thược cây, đua ghe)

Đá banh hội Hà-tiên với tỉnh khác

Vô cửa : Ngồi ghế . . . . . 0$40

Đúng phải mua một cái « Mũ-dai » Lê-Hằng-Không, từ nữa là một cắc.

Vì Hiểu ? Vì Tình ? ?

Xin nó mau rằng nó là một tuồng hát, do ban Bầu-Bôn diễn trò và cô sáu (vợ của Bầu-Bôn) với cô Kim Anh thủ vai chánh.

Tuồng nầy đã được quan thượng-thọ thượng-địa Revanud thưởng thức và khen ngợi đáo kẹp của bạn ấy diễn hay. Chắc ai cũng nhớ rằng tuồng nầy đem dồn tại nhà hát Tây năm xưa vậy.

Cô sáu (vợ bà Bầu - Bôn) thủ vai Tiết-ưng-Luông là tài tình, tài-tình cảm-động nhứt là lúc Tiết-ưng-Luông lạm biệt Thần - nữ. (Thầonữ do cô Kim-Anh thủ vô) Hồi nầy, hai đàng khéo mâu mê đỗ cứu mỗi ít cái tình chính thống khổ cảm dâu lao động ở xứ nầy.

Ông Huấn không đặt thành bài sắn nên ông không đọc như đọc diễn văn vậy, ông chỉ ngồi theo mấy miếng giấy nói chu đáo mà nói chuyện, cách ông nói rất dễ dàng.

Ông Huấn được toàn giả hoan nghênh nhiều khi ông bước xuống diễn đàn tiếng vỗ tay nổi lên hồi lâu mới dứt.

Ông Trương-văn-Huấn nói về đề : « Việc hiệp-tác tiêu-thụ »

Câu chuyện « hiệp-tác tiêu-thụ » ở Nhà-bè còn nghe rằng vắng bên tai nay lại được đi nghe ông giáo sư Trương-văn-Huấn nói về vấn đề « việc hiệp tác tiêu-thụ » làm cho tôi nghĩ lại câu chuyện cũ mà công-nhận việc hội ấy tan rã bất thành là phải lắm.

Người ta lập hội « hiệp-tác tiêu thụ » mà người ta không hiểu cái tôn chỉ của nó là trở nào, bảo những kẻ có trách nhiệm với hội không làm hậy cho hội tan rã sao được.

Vẫn đề diễn giả đem ra nói có bổ ích cho người mình trong lúc nầy nhiều lắm, nó bổ ích là nó cho những người thân ấu họa hiểu cái tôn chỉ của việc chấp tác tiêu thụ đặng khi lập hội khỏi đi trật đường rầy.

Vì vấn đề nầy, ông Trương-văn-Huấn nói rõ ràng lắm, bắt đầu ông nói về mấy người thợ dệt ở thành Kosbds'es bên Hồng mao làm sao mà xướng xuất sáng lập thành hội « hiệp tác tiêu thụ » thứ nhứt ở đó, kế ở giải nghĩa công việc hiệp tác tiêu thụ ở Kosbdsles ban đầu khó khăn thế nào sau được thạnh hành phát tài sanh lợi to tác là thế nào. Đoạn nầy ông có thuật đôi chuyện thuộc về việc lập hội ấy có ý trào phúng làm thỉnh giả cười dữ.

Bây giờ đến việc lập hội « hiệp tác tiêu-thụ » ở Pháp, ông nói về cộng bất hòa ở giữa hai lằng hội các hiệp-tác-xã nhỏ ở miền Bắc tên Pháp và đến công lao ông Charles Gide làm cho hai tổng « hội ấy hòa giải nhau mà tổ chức thành cuộc toàn-quốc hội-nghị của các hội hiệp-tác-tiêu-thụ ở Pháp.

Muốn hiểu rõ tôn-chỉ của công cuộc hiệp-tác tiêu-thụ, ông Trương-văn-Huấn đem năm cái nguyên tắc của hiệp-tác tiêu-thụ-xã ra cắt nghĩa một cách rất rõ rệt.

Kết thúc lại ông khuyên sự lập hội hiệp-tác tiêu-thụ trong xứ tài hồi nầy, hai đàng khéo mâu mê để cứu mỗi ít cái tình chính thống khổ cảm dâu lao động ở xứ nầy.

Ông Huấn không đặt thành bài sắn nên ông không đọc như đọc diễn văn vậy, ông chỉ ngồi theo mấy miếng giấy nói chu đáo mà nói chuyện, cách ông nói rất dễ dàng.

Ông Huấn được toàn giả hoan nghênh nhiều khi ông bước xuống diễn đàn tiếng vỗ tay nổi lên hồi lâu mới dứt.

Vì Hiểu ? Vì Tình ? ?

Xin nó mau rằng nó là một tuồng hát, do ban Bầu-Bôn diễn trò và cô sáu (vợ của Bầu-Bôn) với cô Kim Anh thủ vai chánh.

Tuồng nầy đã được quan thượng-thọ thượng-địa Revanud thưởng thức và khen ngợi đáo kẹp của bạn ấy diễn hay. Chắc ai cũng nhớ rằng tuồng nầy đem dồn tại nhà hát Tây năm xưa vậy.

Cô sáu (vợ bà Bầu - Bôn) thủ vai Tiết-ưng-Luông là tài tình, tài-tình cảm-động nhứt là lúc Tiết-ưng-Luông lạm biệt Thần - nữ. (Thầonữ do cô Kim-Anh thủ vô) Hồi nầy, hai đàng khéo mâu mê để cứu mỗi ít cái tình chính thống khổ cảm dâu lao động ở xứ nầy.

Ngán ngẩm vì vắn hơn nữa là người ta xếp đặt tranh cảnh rừng xanh núi biết, vắng vẻ quanh-hiu, chỉ có hai người đối bóng, kẻ ở người đi, đau đớn cho ai mà cũng ngậm ngùi cho ai.

Thế tuồng đặt bết nầy, bạn Bầu Bôn sẽ đem ra diễn tại rạp hát Thành Xương Saigon, tối đêm thứ sáu vậy.

MẠNH-LỆ-QUÂN — DỰ NHƯỢNG

Đây là hai thứ tuồng vừa sửa đổi lại, bạn Bầu-Bôn sẽ diễn đêm thứ bảy, cùng ở rạp Thành-Xương

Nhơn mấy bữa lẻ, bạn ấy đổi lấy tuồng hay, do đào kép giỏi đồng trổ, trường ai cũng nên đi coi.

(0$10) mới được vô coi.

Đúng 8 giờ rưỡi tối :

Cuộc thi võ lớn :

Cuộc đấu đăng tuyển võ-địch ngày ấy

Mấy người đấu sẽ phân làm 3 chạng : Võ-địch chạng nhứt sẽ được thưởng 10$00. — Võ-địch chạng nhì : 8$00. Võ-địch chạng ba : 5$00.

Đấu võ rồi thì sẽ có bắt bộ kiêm thời, bắt tuồng :

Tiết-Cương phá thiết khưu phần

Giá tiền vô cửa :

Thượng hạng : 1$60. — Hạng nhứt : 0$70. — Hạng nhì : 0$50. — Hạng ba : 0$20. Con nít dưới bảy tuổi trở nữa phần tiền trong mỗi cuộc.

Bản-trị-sự tổ-chức

Ông Trương-văn-Huấn nói về đề : « Việc hiệp-tác tiêu-thụ »

Câu chuyện « hiệp-tác tiêu-thụ » ở Nhà-bè còn nghe rằng vắng bên tai nay lại được đi nghe ông giáo sư Trương-văn-Huấn nói về vấn đề « việc hiệp tác tiêu-thụ » làm cho tôi nghĩ lại câu chuyện cũ mà công-nhận việc hội ấy tan rã bất thành là phải lắm.

Người ta lập hội « hiệp-tác tiêu thụ » mà người ta không hiểu cái tôn chỉ của nó là trở nào, bảo những kẻ có trách nhiệm với hội không làm hậy cho hội tan rã sao được.

Vẫn đề diễn giả đem ra nói có bổ ích cho người mình trong lúc nầy nhiều lắm, nó bổ ích là nó cho những người thân ấu họa hiểu cái tôn chỉ của việc chấp tác tiêu thụ đặng khi lập hội khỏi đi trật đường rầy.

Vì vấn đề nầy, ông Trương-văn-Huấn nói rõ ràng lắm, bắt đầu ông nói về mấy người thợ dệt ở thành Kosbds'es bên Hồng mao làm sao mà xướng xuất sáng lập thành hội « hiệp tác tiêu thụ » thứ nhứt ở đó, kế ở giải nghĩa công việc hiệp tác tiêu thụ ở Kosbdsles ban đầu khó khăn thế nào sau được thạnh hành phát tài sanh lợi to tác là thế nào. Đoạn nầy ông có thuật đôi chuyện thuộc về việc lập hội ấy có ý trào phúng làm thỉnh giả cười dữ.

Bây giờ đến việc lập hội « hiệp tác tiêu-thụ » ở Pháp, ông nói về cộng bất hòa ở giữa hai lằng hội các hiệp-tác-xã nhỏ ở miền Bắc tên Pháp và đến công lao ông Charles Gide làm cho hai tổng « hội ấy hòa giải nhau mà tổ chức thành cuộc toàn-quốc hội-nghị của các hội hiệp-tác-tiêu-thụ ở Pháp.

Muốn hiểu rõ tôn-chỉ của công cuộc hiệp-tác tiêu-thụ, ông Trương-văn-Huấn đem năm cái nguyên tắc của hiệp-tác tiêu-thụ-xã ra cắt nghĩa một cách rất rõ rệt.

Kết thúc lại ông khuyên sự lập hội hiệp-tác tiêu-thụ trong xứ tài hồi nầy, hai đàng khéo mâu mê để cứu mỗi ít cái tình chính thống khổ cảm dâu lao động ở xứ nầy.

Ông Huấn không đặt thành bài sắn nên ông không đọc như đọc diễn văn vậy, ông chỉ ngồi theo mấy miếng giấy nói chu đáo mà nói chuyện, cách ông nói rất dễ dàng.

Ông Huấn được toàn giả hoan nghênh nhiều khi ông bước xuống diễn đàn tiếng vỗ tay nổi lên hồi lâu mới dứt.

Nông-dân của 21 xứ bên Huê-kỳ làm reo

Vừa rồi, chúng tôi có đăng tin rằng 2 triệu nông-dân bên Huê-kỳ nhứt-định làm reo, để phản-đối chánh-sách của ông Roosevelt.

Nay có tin nói rằng ông hội-trưởng của liên-hoàn nông-dân đã hô lịnh làm reo thiệt.

Tết cả nông-dân trong 21 xứ, đều hèn hau nghỉ ngày 7 Novembre Ngày ấy, những cuộc buôn bán, chở chuyên gà, vịt, heo, chuối, bò hột gà, rau, cải, v...v... đều bãi hết.

SAVON VIÊT - NAM

tốt hơn hết

Saigon — Imp. Thạnh-Mậu 5 - 7 rue d Reims

Le Gérant : Nguyễn-văn-Sâm